

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

27. ČÍSLO / XVII. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 € / 12,05 Sk

5. ČERVENCE 2009

Z obsahu:

Svatí Cyril a Metoděj
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
17. června 2009
- strana 2 -

Velká světová akce
Z promluvy na Světovém
modlitebním dni k Panně
Marii, Matce všech
národů, v Kolíně n. R.
31. května 2009
- strana 4 -

**Aby dospívající mohli
obstát ve světě stále více
bezbožeckém**
- strana 5 -

**Ejhle, oltář
Hospodinův září...**
Mons. Erich Peřík
- strana 6 -

Maria Valtorta
o Nejdražší Kristově Krvi
- strana 7 -

Pán Ježíš o svých kněžích
Kněží se z obyčejných lidí
stávají kněžským svěcením
druhým Mnou
- strana 8 -

Apoštolský list
Inde a primis
Blahoslavený Jan XXIII.
- strana 9 -

Cum amore ac timore (5)
Historicko-liturgické
poznámky
k svatému přijímání
- strana 11 -

Dnes bych chtěl mluvit o svatých Cyri-
lovi a Metodějovi,
bratřích pokrevních i bratřích
ve víře, nazvaných slovanští apo-
štolové. Cyril se narodil v Solu-
ni jako syn císařského úředníka
Lva kolem roku 826; byl nej-
mladší ze sedmi synů. Jako chla-
pec se naučil slovanskému jazy-
ku. Ve věku asi 14 let byl poslán
na výchovu do Konstantinopole,
kde se stal druhem mladého
císaře Michala III. V oněch le-
tech byl uveden do různých aka-
demických oborů, mezi jiným
do dialektiky, kdy měl za učite-
le Fotia. Když odmítl slobné
manželství, rozhodl se, že
přijme kněžská svěcení, a stal
se knihovníkem na patriarchátu.
O něco později v touze po
tichosti a samotě se šel skrýt
do jednoho kláštera, ale brzy byl

Svatí Cyril a Metoděj

objeven a poslán vyučovat svě-
ské i posvátné vědy a vedl si při-
tom tak dobře, že získal přídomek
„Filozof“.

Mezitím jeho bratr Michal
(nar. asi 815) po administrativní
kariéře v Makedonii opustil roku
850 světský život a odešel do ži-
vota mnišského na hoře Olymp
v Bitýnii, kde pak přijal jméno
Metoděj (mnišské jméno mělo
začínat stejným písmenem ja-
ko křestní), a stal se igumenem
kláštera Polychron.

Přitahován příkladem bra-
tra také Cyril se rozhodl, že
skončí s vyučováním a odebere
se na horu Olymp, aby se věno-
val meditaci a modlitbě. Po ně-
kolika letech byl poslán na misie
k Chazarům u Azovského

moře; ti žádali, aby k nim byl vy-
slán někdo, kdo by byl schopen
vést rozhovory s židy a muslimy.
Cyril, provázen bratrem Meto-
dějem, zůstal na Krymu, kde
se naučil hebrejštině. Hledal to-
tiž tělo papeže Klementa I., kte-
rý zde zemřel v exilu. Našel jeho
hrob, a když se svým bratrem na-
stoupil zpáteční cestu, nesli s se-
bou vzácné relikvie. Když bratři
přišli do Konstantinopole, po-
slal je císař Michal III. na Mo-
ravu, odkud mu kníže Rostislav
poslal přesně formulovanou žá-
dost. Řekl: „Náš lid, když se zře-
kl pohanství, zachovává křesťan-
ský zákon. Ale nemáme učitele,
který by jim byl schopný vysvětlit
pravou víru v naší řeči.“ Misie
měla záhy neobyčejný úspěch.

Bratři přeložili liturgii do slo-
vanského jazyka a získali si u li-
du velké sympatie.

Hereze tří jazyků

To ovšem vyvolalo střet a ne-
přátelství ze strany franského
kléru, který už předtím pronikl
na Moravu a pokládal toto teri-
torium za součást své církevní
jurisdikce. Aby se ospravedlnili,
odebrali se v roce 867 oba bratři
do Říma. Během cesty se za-
stavili v Benátkách, kde se kona-
la vzrušená diskuze se zastánci
tzv. „hereze tří jazyků“. Ti tvrdili,
že existují jen tři jazyky, kte-
rými je možno legitimně chválit
Boha: hebrejský, řecký a latinský.
Samozřejmě, oba bratři se proti
tomu rozhodně postavili. V Ří-
mě byli Cyril a Metoděj přijati
papežem Hadriánem II., který
jim vyšel v ústretu s procesím,
aby důstojně přijal ostatky svatě-
ho Klementa. Papež také pocho-
pil velký význam jejich výjimeč-
né misie. Od poloviny prvního
tisíciletí se Slované ve značném
počtu usidlovali v těch oblastech
mezi oběma částmi římského cí-
sařství, východní a západní, mezi
kterými již panovalo napětí. Pa-
pež tušil, že slovanské národy by
mohly sehrávat roli mostu a při-
spívat tak k zachování jednoty
mezi křesťany jedné i druhé části
císařství. Bez váhání proto schválil
misií obou bratří ve Velkomo-
ravské říši, přijal a schválil použí-
vání slovanského jazyka v liturgii.
Slovanské knihy byly položeny
na oltář v Santa Maria Maggiore
a slovanská liturgie byla sla-
vena v bazilikách svatého Petra,
svatého Ondřeje a svatého Pavla.

Bohužel, Cyril v Římě těž-
ce onemocněl. Protože cítil, že
se blíží jeho smrt, chtěl se zcela
odevzat Bohu v jednom z řeckých
klášterů ve Městě (pravdě-
podobně u svaté Praxedy) a při-
jal mnišské jméno Cyril (jeho
křestní jméno bylo Konstan-
tin). Pak prosil naléhavě své-
ho bratra Metoděje, který me-
zitím přijal biskupské svěcení,
aby neopouštěl misií na Moravě

Pokračování na str. 12

„**N**a světě bude-
te mít soužení,
ale nebojte se,
já jsem přemohl svět,“ těmito
slovy připravoval Pán své učed-
níky na jejich budoucí poslání.
Dějiny Církve nám dokládají, že
o soužení nebyla nikdy nouze.
V době, kdy naši předkové
v těchto končinách přijíma-
li radostnou zvěst, nepatřili
už vládcové tohoto světa
k nepřátelům a pronásledovate-
lům Církve, naopak, jak vidíme
i v tomto případě, starali se sami
o to, aby jejich národy poznaly
Spasitele. Ale soužení naši věro-
zvěstové přesto ušetření nebyli.
Postarali se jim o to nikoliv ne-
věřící vládcové, ale jejich vlastní
spolubratři ve víře. Jak je to mož-
né, že učedníky Kristovy proná-
sledují ti, kteří jsou s nimi stejné
víry? Není pro to jiné vysvětlení,
než že zapomněli na to, čemu je
učil Pán a co mají sami hlásat,
a začali spojovat a zaměňovat
hlásání evangelia se svými vlast-
ními mocenskými zájmy. Takové
projevy nevraživosti a zášti řadí
Apoštol mezi „skutky těla“. Je to
projev velmi svůdné náklonnos-
ti ke zlému, která v nás zůstala

jako následek prvotního hříchu.
K pokušení moci sáhl Satan ja-
ko ke svému velkému trumfu tak-
é v jednom z pokusů, jak opa-
novat našeho Pána.

Co je na moci tak přitažli-
vého? Snad to, že je v ní skryta
ona původní Hadova nabídka,

Editorial

kteřou se mu podařilo oklamat
naše prarodiče: „Budete jako
Bůh“? Lichotí nám pocit svr-
chovanosti, nezávislosti, prven-
ství. Jen se podívejme na ideály
dnešního světa: na konci všeho
úsilí je směřování k prvenství
a panování, to se stalo tím nej-
silnějším motivem jednání ve ve-
řejné i soukromé oblasti. Každý
si chce vybudovat své větší ne-
bo menší „království“, kde se cí-
tí svrchovaným pánem a které
si žárlivě střeží, a je stále více
těch, kteří pokládají tuto svou
subjektivní „suverenitu“ za tak
výsostné právo, že jsou ochotni
prosazovat ji dokonce i na úkor
druhých s naprostou bezohled-
ností a použitím všech možných
prostředků.

I když Pán opakovaně varo-
val své učedníky před pokuše-
ním moci, není snaha uplatňovat
za každou cenu svou domnělou
suverenitu ani v Církvi Kristo-
vě ničím výjimečným. V kolika
životopisech světců se setkáváme
s příklady protivenství, kte-
rá museli snášet od svých
spolubratří i nadřízených,
kteří se nedokázali vyrovnat
s příkladem jejich hor-
livosti a s apoštolskými úspěchy,
kladli jim do cesty nejrůznější
překážky a neštíteli se ani pomlu-
v a očerňování. Jak jsme slyšeli
v katechezích Benedikta XVI.,
setkávali se s takovými protiven-
stvími již svatí církevní Otcové,
a děje se tak dodnes. Stačí jen na-
mátkou vzpomenout, co všechno
musel snášet od „svých“ včetně
svého arcibiskupa např. sv. Jan
Bosco, kolik strádání musel vy-
trpět P. Kenntenich nebo svatý
otec Pio! Není to smutné, když
právě ty nepravosti, které apoš-
tol Pavel pokládá za vlastnosti
zaslepených pohanů, si osvojují
dokonce Kristovi vyvolení učed-
níci a působí tak pohoršení a těž-
kou škodu Božímu království?

Pokračování na str. 13

Klíč k všemohoucnosti

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní slavnosti

Přiblížilo se k vám Boží království.

Ježíš dnes připravil pro své učedníky závažnou lekci. Neměl bys na ní scházet. Shromažďuje kolem sebe ty, kteří jsou ochotni vstoupit do jeho školy praktického apoštolátu. Zatím jich vybral několik desítek, ale sám říká, že je to málo. Jeho žeň je velká a potřebuje mnoho dělných rukou. Připoj se ochotně k jeho družině. I kdyby tě hned neposlal spolu s ostatními *do každého města a místa*, potřebuješ vědět, o jaké *dělníky* máš prosit, a také, jak máš jeho vyslance přijímat ve svém domě. Pros proto předem Ducha Svatého, abys nepřeslechl, kde je tvoje místo.

Pán hned v úvodu zdůrazňuje, že poslání jeho dělníků je náročné a obtížné. Představa, že tě budou všude ve světě čekat s otevřenou náručí, je klamná. Prostředí, do kterého máš vstoupit, je svým dosavadním postojem nepřátelské. Pán tě výslovně upozorňuje, abys nespolehal na množství slov a na snahu vmluvit se předem do lidské přízně. *Nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky a nefalšujeme Boží slovo.* Tvým úkolem není za cenu falešných ústupků uzavřít mír mezi ovce a vlky, nýbrž předávat pravý *Kristův pokoj* těm, kteří jsou pro něho otevřeni.

Ale i mezi vlky máš vstoupit jako ovce. Jak si má počínat ovce mezi šelmami? Není to riskantní? Můžeš se k tomu odvážit tehdy, když si uvědomíš, **kdo** tě posílá. Zapomeň na to, kdo jsi, nestarej se, čím by ses sám vybavil, vyzbrojil a zabezpečil. Nebudeš přece vystupovat svým jménem ani ve své věci. Jdeš pouze do míst, *kam chce přijít sám Ježíš*, a On se chystá k těm, kteří ho opravdu potřebují. Tím, že poslechněš a půjdeš, stáváš se součástí velkého Božího plánu: *Duch Pána, Hospodina, bude nad tebou, protože tě poslal přinést radostnou zprávu ubohým.* Ten, který tě posílá *hlásat milostivé léto*, se postará o to, aby nikde, kde On tě potřebuje, ani tobě nechybělo to, co budeš potřebovat ty. Být Ježíšovým apoštolem není zaměstnání, jeden ze způsobů, jak se uživit. Ty máš mít před sebou jedinou starost: *Kristův pokoj* a ohlašovat třeba do omrzení, *že se přiblížilo Boží království.*

Musíš však počítat i s tím, že potkáš lidi, na kterých *Kristův pokoj* nemůže spočinout. Neztrácej ze zřetele, že jde přitom také o setkání dvou protichůdných světů, mezi kterými není možná shoda. Ty nejsi kompetentní vybírat si z Ježíšova poselství jen to, co by

mohlo být přijatelné pro všechny. Jsi poslán i *mezi vlky*, abys jim přinesl celého a nezkresleného Krista, a nikoliv aby sis od nich sám odnesl jejich ducha. Pán výslovně žádá, aby z tvého jednání a vystupování bylo všem zcela jasné, že se smýšlením tohoto světa nemáš nic společného: naopak, máš dbát, aby z něho na tobě nic neulpělo. *Bůh má tak zazářit v tvém srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti na Kristově tváři.* Těm, kteří tě odmítnou, protože jsi celý Kristův, musí být jednoznačně sděleno, že jsou na scesti a že se vystavují velkému nebezpečí.

Pán tě ovšem pošle především do míst, o kterých ví, že jsou tam srdce, která po něm hladoví a čekají na Boží dar. Kolik jich bude? Tisíc, sto, dvacet, nebo jen jedno? To není tvoje starost. Není tvým úkolem ovládnout situaci, nevymýšlej, jak na všechny vyžrát. Ztrácel bys čas, který potřebuješ k tomu, abys těm, jejichž dům a srdce jsou Bohu otevřeny, prokázal jménem Páně co nejvíce dobrodiní. Bude-li toho zapotřebí a dáš se Pánu zcela k dispozici tak, aby mu nepřekážela tvoje ješitnost a pýcha, může tě využít i k tomu, čemu se říká zázrak.

Největší zázraky se ovšem odehrávají v srdcích osvobozených z hříšných závislostí, z moci *démonů, kteří se musí podrobit* nikoli tobě a tvému slovu, ale jedině *Ježíšovu jménu.*⁽¹⁾ I ty vědčíš jen jemu, že jsi jeho. Čím sis to zasloužil, že když k tobě přišel jeho posel, našel tvoje dveře otevřené? Není taková milost dostatečným důvodem, aby ses teď pro jeho království beze zbytku rozdal? Skutečnost, že můžeš mít nyní i na věčnosti místo po Ježíšově boku, je důvodem k tak velké radosti, že nemáš zapotřebí, abys ji hledal někde jinde, dokonce ani v tom, že budeš počítat své úspěchy.

Proto se srdcem naplněným milostí vykroč beze strachu mezi vlky. Neboj se vyprávět jim o radosti, která tě potkala tak nezaslouženě. *Obvazuj ty, jimž puká srdce, ohlašuj zajatým propuštění a uvězněným svobodu, potěš všechny soužené.* Ať z tvých úst přetéká, čeho je srdce plno. Je tomu doopravdy tak, i kdyby se ti třeba všichni vysmáli. Již jen to, že máš odvahu, abys radostně chválil Pána, je jasným důkazem, že se *přiblížilo Boží království.* Kdo by se bál? *Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milostivě pomáhá.* Kdyby tě za to třeba i ukamenovali, půjdeš tam, kde je *zapsáno tvé jméno.*⁽²⁾ *Hospodinova věrnost trvá na věky.*⁽³⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 10,17; ⁽²⁾ Lk 10,20; ⁽³⁾ resp. žalm 117

Liturgická čtení

1. čtení – Iz 61,1–3a

Duch Páně, duch Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Siónu obveselit, dát jim věnce místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

2. čtení – 2 Kor 4,1–2.5–7

(Bratři a sestry!) Když jsme pověřeni službou, nenecháváme se ovládnout malomyslností, protože nám Bůh milosrdně pomáhá. Nepoužíváme nečestných úskoků, nepočínáme si chytrácky ani nefalšujeme Boží slovo. Ale hlásáme pravdu naprosto otevřeně, a tak se doporučujeme lidskému úsudku před Bohem.

Vždyť přece nehlásáme sebe, ale kážeme, že Ježíš Kristus je Pán, my však že jsme vaši služebníci kvůli Ježíši. Neboť Bůh, který řekl: „Ať ze tmy zazáří světlo!“, zazářil i v našem srdci, aby osvětlil lidi poznáním Boží velebnosti, která je na Kristově tváři.

Poklad víry máme v nádobě hliněné. To proto, aby se ta nesmírná moc přisouvala Bohu, a ne nám.

Evangelium – Lk 10,1–9

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát učedníků, poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim:

„Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň.

Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec ani mošnu ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte.

Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: ‚Pokoj tomuto domu!‘ Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu.

Nepřecházejte z domu do domu! Když přijдете do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: ‚Přiblížilo se k vám Boží království!‘“

Jako plně mírumilovný přínos, kterým mohou přispět všichni lidé dobré vůle, a jako přípravu pro dogma, pro světový mír, prosí Matka Boží o MODLITBU a o šíření svého OBRAZU. Těto přípravě dala sama jméno. Nazvala to „Velká světová akce“ (11. 10. 1953) nebo „Dílo vykoupění a míru“ (1. 4. 1951).

Že Matka Boží označuje šíření svého obrazu a své modlitby za „Dílo vykoupění a míru“, může být pro někoho na první pohled překvapující. Ale ten,

P. Paul Maria Sigl

kdo ví, že Mariino poslání spočívá v tom, aby nás vedla k Ježíši, našemu Vykupiteli, ke svátostem a tím k vnitřnímu míru, ten bude mít radost, že může spolupracovat na takovém díle vykoupění a míru.

Takto jsem to správně pochopil tehdy, když jsem na jedné misijní cestě z Panamy do Nikaraguy při nástupu do letadla daroval jedné stewardce obrázek s modlitbou. Přišla pak k mému sedadlu a zeptala se mě před startem, zda by se mohla vyzpovídat. Když obsloužila všechny cestující, přišla a vyzpovídala se. Pak zářila štěstím do té míry, že nakazila i kolegyni, která se rovněž chtěla vyzpovídat. Neumíte si představit moje překvapení. Pochopil jsem jednu provzdu: je to Matka Boží, která otevírá srdce svých dětí pro milost vykoupění.

Proto každý z nás, i dítě, může přitom spolupracovat a nabídnout přátelský dárek všem bratrům a sestřím – ať už věřícím nebo nevěřícím.

Toto velkolepé „Dílo vykoupění a míru“ (1. 4. 1951) viděla matka Ida v podobě nádherné

Velká světová akce „Mariánský pastorační program“

Z promluvy na Světovém modlitebním dni k Panně Marii, Matce všech národů, v Kolíně nad Rýnem 31. května 2009

ho obrazu s miliardami sněhových vloček a glóblem: *Tak jako sněhové vločky poletují nad celým světem a přikryjí ho tlustou bílou peřinou, bude se nad celou zemí vznášet modlitba a obraz se vtiskne do srdcí všech národů. Jako sníh roztaje a vsákne do země, tak srdce lidí, kteří se budou každý den modlit mou modlitbu, vstřebají Ducha Svatého.* (1. 4. 1951)

V přesvědčení o nesmírné důležitosti této světové akce pracovala vizionářka až do konce svého života neúnavně, aby rozeslala obrázek s modlitbou do celého světa. Přitom se cítila často neschopná, a Paní ji jednou povzbudila: *Ty máš strach? Uvidíš, že se ti modlitbu podaří rozšířit velice snadno* (15. 4. 1951). *Maria přebírá veškerou odpovědnost* (4. 4. 1954).

Ale i pro nás, milí přátelé zde v areně, platí výzva Matky všech národů ke spolupráci:

A nyní hovořím k těm, kteří chtějí zázrak: S velkým nadšením a horlivostí se pusťte do mírového díla, pracujte na vykoupění. Dočkáte se zázraku! (1. 4. 1951) *Pomáhejte všemi prostředky a usilujte o šíření mého poselství* (15. 6. 1952). *Tato akce není určena jedné zemi, ale všem národům* (11. 10. 1954). *Všichni mají na ni právo. Zaručuji ti, že se svět změní* (29. 4. 1951). *Ať obraz a modlitbu šíří kláštery* (20. 3. 1953). *Ať je modlitba šířena v kostelích pomocí moderních prostředků* (31. 12. 1951). *Tak přijde na svět Paní všech národů. Od města k městu, od země k zemi. Tato jednoduchá modlitba vytvoří jedno jediné společenství* (17. 2. 1952).

Mezitím byla modlitba přeložena do více než 70 řečí a miliony obrázků s modlitbami se dostaly do četných zemí na všech kontinentech.

V průběhu let přišly do svatyně v Amsterdamu četná krásná svědectví o obrácení, dokonce o uzdraveních nemocných a o jiných zázracích, které se udály, protože lidé díky modlitebnímu obrázku mohli poznat osobně Marii jako svou Matku.

I kardinálové a biskupové putovali do Amsterdamu a podávali při mezinárodních modlitebních dnech svědectví o působení milosti ve svých diecézích.

Mezitím se milostný obraz nachází i v četných kostelích a kaplích. V mnoha zemích pečují věřící o to, aby obraz putoval a přicházel „na návštěvu“ na krátkou nebo delší dobu do rodin, modlitebních skupin, do farností, klášterů, škol, věznic...

K jeho vystavení na veřejných místech, jako jsou kostely, nemocnice nebo školy, je samozřejmě zapotřebí opatřit povolení kněze nebo příslušné odpovědné osoby.

**„Dejte se do díla
s ohnivým zápalem!“**

Jak nádherný je to úkol spolupracovat na této světové akci, připravovat věřící na vyhlášení dogmatu, o kterém Matka Boží slibuje:

Až bude vyhlášeno poslední mariánské dogma, poslední dogma v mariánské historii, pak daruje Paní všech národů světu mír, pravý, opravdový mír (31. 5. 1954).

Miliardy lidí nevědí nic o Ježíši, svém Vykupiteli, a o moci Kříže. Velká část lidí neví, že Maria je jejich zcela osobní Matkou. Můžeme si to zodpovědět? Z celé zeměkoule, od nejvýchodnějšího Japonska až k západní Kanadě, od nejsevernější Sibíře až k jižním cípům Ohnivé země ví civilizovaný svět z médií o nebezpečích, která ohrožují život,

Panna Maria,
Matka všech národů

Modlitba:

**Pane Ježíši Kriste,
Synu Otce, sešli nyní svého
Ducha na zem.
Dej, ať Duch Svatý přebývá
v srdcích všech národů,
aby byly uchráněny
před zkázou,
neštěstím a válkou.
Kéž Matka všech národů,
blessed Panna Maria,
je naší Přímiluvkyní.
Amen.**

kterých denně přibývá a denně nás děsí. Ale jsme bezradní a neznáme řešení.

Matka Boží však řešení má. Dává nám znovu – jako kdysi ve Fatimě – neomylný záchraný plán. Dává nám přesnou strategii. Svěřuje svým dětem – jak by tomu mohlo být jinak – světovou akci záchrany a míru a mají být do ní naším misijním zápallem zapojeny všechny národy.

My katolíci, kteří to víme a můžeme to chápat, máme tedy velkou odpovědnost. Národy nám mohou později říct: *Co, vy jste věděli? Vy jste věděli, jak zabránit velké světové katastrofě, a vy jste nám nic neřekli?*

O zázračné medailce víme, že během deseti let se jich mezi národy rozšířila jedna miliarda. S modlitebními obrázky Paní všech národů by to bylo možné uskutečnit během jednoho týd-

ne. Potřebovali bychom jen harmonickou spolupráci s biskupy a kněžími, kteří by využili sdělovací prostředky, které máme k dispozici. Právě k tomu vyzývala Paní všech národů, když nám řekla: *Ať je tato modlitba šířena v kostelích pomocí moderních prostředků..., aby lidé mohli být zachráněni před zkázou, úpadkem, neštěstími a válkami* (31. 12. 1951).

Zde je noční snímek čínského milionového města Hongkongu. Tak mnoho světél, tak mnoho lidí. A ve všech jejich duších chce

Hongkong

bydlet Bůh! Každého jednotlivě z nich stvořil. Každý z nich je povolán k tomu, aby Boha miloval z celého srdce. Záleží na nás katolících, abychom jim zanesli Marii jako jejich Matku – ona pak otevře jejich duše pro Ducha Svatého.

Zde je působivý snímek New Yorku. Když 11. září 2001 došlo k nečekanému teroristickému útoku na dvojčata, která lehla popelem, během několika málo dnů bylo rozdáno 10 000 obrázků s modlitbou. Každý je rád přijímal, zvláště vojáci posláni do Iráku – a všichni ujšťovali jednohlasně: *Ano, to je*

to, co potřebujeme, abychom byli uchráněni od úpadku, neštěstí a války! V ENTW, největší katolické televizi, kterou přijímá 60 milionů domácností, se modlili tehdy každou hodinu amsterodamskou modlitbu.

Zázrak nového rozkvetu Církve nastane nepochybně i v Evropě a na všech kontinentech. Ale musíme všichni s přesvědčením a s celým nasazením spolupracovat na šíření milostného obrázku a jeho modlitby, na uskutečnění „světové akce“, kterou nám darovala Maria, Matka všech národů.

Touto cestou, která se jmenuje Maria, která se jmenuje MATKA, chce Bůh přivést všechny národy k míru.

Podle Gebetstag zu Ehren Mariens, der Mutter aller Völker, 31. května 2009, Kolín nad Rýnem
Překlad -lš-

New York

Světový modlitební den k Panně Marii, Matce všech národů v Kolíně nad Rýnem 31. května 2009

Aby dospívající mohli obstát ve světě stále více bezbožeckém

Jednoho večera jsme dostali telefonát, který zcela změnil náš život. „Pozdrav Pán Bůh! Zde sestra Luisa z Vídně. Zvu vás k účasti na dětské pouti do Mariazell.“

Bylo to v květnu 2006. Protože Bůh spojuje pozvání většinou s úkolem, navrhla nám sestra Luisa, abychom se nejen sami zúčastnili jako rodina, ale abychom zorganizovali celý autobus. Nemohli jsme říct ne, a tak začala naše nová cesta.

Máme čtyři děti, tři chlapce ve věku 15, 12 a 9 let a 6leté děvčátko. Od počátku bylo pro nás důležité, aby naše děti vyrůstaly v prostředí živého vztahu k Ježíši.

Papež Jan Pavel II. nás posílil, když napsal v roce 1994 dopis rodinám: „Oblast, ve které je rodina nenahraditelná, je jistě náboženská výchova, díky které rodina vyrůstá jako ‚domácí církev‘.“ A tak jsme se snažili předávat našim dětem aktivně víru.

S přibývajícím věkem jsme však museli konstatovat, že naše děti nemohou vyrůst pod katolickým skleněným příklopem, že vliv přátel, školy a sdělovacích prostředků stále roste. Položili jsme si otázku: Jak můžeme děti naučit, co je z moderního světa dobré a pravdivé? Jak se mohou děti naučit rozpoznávat vliv škodlivých idejí a pokusit se ho minimalizovat? Kde mohou naše děti najít autentické hrdiny a životní příklady?

Proto jsme se rozhodli, že přihlásíme starší chlapce na katolickou soukromou školu, aby měli dobré náboženské vzdělání v jednotě s učením církve. To znamenalo kromě poplatků za školné i denně cestovat 20 km. V této škole je každý první pátek příležitost ke svatě zpovědi a ke mši svaté a bylo krásné vidět, když naši chlapci tuto na-

bídku rádi přijali. Tím však stojí mezi spolužáky dosti osamoceni.

Pro menší děti zbývá jen obecná škola, kde jsou katolické děti již v menšině.

Pro jejich školní přátele je církev z větší části cizí, i když to jsou katolíci. Návštěva mše svaté pro ně nic neznamená, zato se věnují počítačovým hrám a dávají přednost televizní zábavě.

S rostoucím věkem je pro naše děti obtížné odolávat těmto vlivům, jimiž jsou všichni jejich přátelé nadšeni. Hledali jsme podporu pro náboženskou výchovu našich dětí.

Během dětské pouti do Mariazell se nám dostal do rukou dětský magazín Net. Poznali jsme jednu paní, která zastupuje časopis v Rakousku, a byli jsme překvapeni, jak dokáže tento časopis moderní formou zprostředkovat dětem katolickou víru. Obsahuje komiks, příběhy ze života svatých, křížovky, pokusy, hry a zábavu spojenou se vzděláváním ve víře.

Díky časopisu jsme měli možnost zorganizovat letní dětský tábor. Neměli jsme potuchy, jak něco takového v krátké době připravit, ale našla se ve skupině jedna žena, která nám nabídla také jeden byt pro letní tábor, a tak jsme nebyli na naší nové cestě sami.

Z 25 dětí, které byly na letním táboře, vznikla skupina, která se pravidelně schází. Pro menší děti tak vzniklo místo, kde mohou prožívat se stejně starými dětmi živé křesťanství.

Když vidíme, s jakými obtížemi kolem nás mnozí rodiče vychovávají své děti, musíme děkovat Bohu, že nám poskytuje takovou pomoc.

Alice a Kryštof Lancerstoferovi
Vision 2000 - 3/2009

Ejhle, oltář Hospodinův září...

presvatá nám oběť nastává,
kterou po tisíc let s jasnou tváří
otčina den ze dne konává

I. Znovu po tisíci letech (1863–1863)

Slova této písně jsou od P. Jana Nepomuka Soukopa (narozen r. 1826 v Třebíči, posledně farář v Doubravici nad Svitavou, zemřel v r. 1892). V roce 1927 byl pietně pohřben na severní straně kaple Cyrilly na Velehradě. Této slavnosti se zúčastnilo také 800 poutníků křesťansko-sociálního dělnictva – z toho 50 krojovaných havířů z Ostravy, Mons. Jan Šrámek aj. (Cinek, s. 553; Kolísek, s. 42).

Nápěv je od P. Pavla Křížkovského (nar. 1820 v Holasovicích ve Slezsku, od r. 1845 člen řádu augustiniánů na Starém Brně; r. 1863 zpíval tisícičlenný sbor jeho „Hvězdy dvě z Východu“ při cyrilometodějské slavnosti v Brně-Lužánkách (Kolísek, s. 33n; Beneš Josef, s. 211–219). Roku 1872 byl povolán olomouckým arcibiskupem Fürstenberkem za ředitele katedrálního kůru, zemřel roku 1885 v Brně.

Píseň vznikla v ovzduší příprav na jubilejní rok 1863. To byl ten tisíc od příchodu svatých soluňských bratří Cyrila a Metoděje, našich duchovních otců a pravých pastýřů. Jejich osobní svatost a bolest pomáhaly udržovat v našem lidu život svaté víry a probouzet i národní sebevědomění. Chystala se velkolepá slavnost vděčnosti, úcty a naděje...

Z podnětu pastoračního kněžstva požádal olomoucký arcibiskup Bedřich Fürstenberk Kongregaci pro posvátné obřady v Římě, aby svátek svatých Cyrila a Metoděje, slavený 9. března, byl přeložen na 5. července, který v roce 1863 připadl na neděli. Takový návrh vzešel zřejmě z citlivého ohledu na kající dobu svatopostní

(v březnu), v níž by se liturgická slavnost nemohla náležitě rozvinout, a s ohledem na lid. Počátkem července – po senoseči a ještě ne o žních – je lid volnější od polních prací.

V úředním věstníku olomoucké Arcibiskupské konsistoře ze dne 26. 5. 1863 je k věci uveřejněno apoštolské Breve z 5. 2. 1863 s požadavkem, aby bylo ve vhodný čas oznámeno z kazatelný věřícímu lidu ve srozumitelném domácím jazyku.

Text apoštolského Breve navazuje na žádost arcibiskupovu, chválí úmysl oslavit 1000. výročí příchodu svatých věrozvěstů a pokračuje:

„Tito světci přivedli ke křesťanské víře mnoho kmenů oněch krajín i s jejich králi, byli poctěni od Svatého stolce hodností biskupskou a rozhlásili zvuk slova Božího až do nejdálčenějších zemí Moravy – a to s velkým duchovním užitekem...

Svatý otec přijal vlídně tuto žádost a dovolil, aby se na celém území Moravy – kam až jen toto území sahá – od nynějška svátek svatých Cyrila a Metoděje, biskupů a patronů jak navenek, tak v liturgii, slavil ritem duplexu první třídy s oktávem místo 9. března dne 5. července...“

P. Pavel Křížkovský

Breve je datováno 5. února 1863 a podepsal je prefekt Kongregace posvátných obřadů kardinál Patrizi.

Konsistoriální věstník pak připojuje liturgické a organizační pokyny pro náležitou oslavu jubilea. Z nich vyjímáme:

V neděli 5. července 1863: v olomoucké katedrále v 8.00 kázání v řeči německé a mše svatá. Ve 14.00 kázání v řeči moravské, nešpory, průvod s Nejsvětější Svátostí, svátostné požehnání. Obdobný pořad ve všední dny po celý oktáv; v pondělí, ve středu a v pátek kázání německy; v úterý, čtvrtek a v sobotu kázání moravsky. V neděli 12. července pořad obdobný.

Farář velehradský se má postarat, aby mše svaté během oktávu sloužili preláti s privilegiem užívat biskupské insignie.

Byl předložen rozpis poutí z celé diecéze pro 46 děkanátů.

Zahajovací mši svatou v olomoucké katedrále sloužil arcibiskup Bedřich Fürstenberk, v brněnské katedrále biskup Antonín Arnošt Schaffgotsche, na Velehradě pražský arcibiskup kardinál Bedřich Schwarzenberg.

Počet poutníků na Velehradě byl odhadován 5. července na 100 000, 12. července na 80 000 (Cinek, str. 175 a 183). Během roku 1863 prošlo Velehradem přes půl milionu poutníků (Kolísek, str. 91). Závěrečnou mši svatou na Velehradě sloužil arcibiskup Fürstenberk.

Také v Římě vydal kardinál Patrizi 28. prosince 1862 zvláštní list k jubilejnímu roku a zahájil oslavy již 1. ledna 1863 v chrámu sv. Jeronýma. Na památku tohoto jubilea byla v Římě založena jihoslovanská kolej. Římské oslavy vyvrcholily 5. července 1863 pontifikální

mši sv. hlaholskou u sv. Jeronýma a latinskou mši sv., kterou sloužil kardinál Bazzari. Při této mši zpívala papežská kapela a slavný skladatel Franz Liszt (1811–1886) hrál na varhany. On také složil k této příležitosti hymnus o sv. Cyrilu a Metoději na slova M. Puciče. Tento hymnus byl tehdy zpíván poprvé (Tkadlčík, str. 34).

Nabízí se nám povzbudivé a zřejmě pravdivé zjištění: Podle toho, co následovalo, došlo v roce 1863 k oživení znalostí o svatých bratřích i úcty k nim a rozšíření jejich posvěcujícího vlivu. Volba letního termínu k oslavám příchodu svatých Cyrila a Metoděje k tomu jistě v hojně míře přispěla.

* * *

Je známo, k čemu všemu došlo po smrti svatého Metoděje, jaký byl osud jeho žáků a jeho díla v českých zemích.

Z bolesti a slávy Metodějovy si dovoluji aspoň tuto poznámku: Po vyšetření Metodějova žalařování ze strany pasovského biskupa Hermanricha mu napsal papež Jan VIII.: „K oplakávání tvé nepravosti by sotva stačil pramen slzí, jak praví prorok Jeremiáš... Našeho bratra a biskupa Metoděje jsi trestal žalářem a delší dobu jsi ho trýznil v tuhé zimě a v hrozných deštích pod širým nebem. V zbesilosti své tak daleko jsi se zapomněl, že bys ho býval udeřil koňským bičem ve sboru biskupů, kdyby druzí nebyli bývali to-

mu zabránili.“ – Obnovení diecéze srémské bylo uznáno na obou stranách právem... A Metoděj se mohl vrátit na Moravu.

K tomu uvádí lublaňský profesor František Grivec (Konstantin und Metod, Lehrer der Slaven, 1960), že mniši kláštera v Niederaltaichu, dosud existujícího, se rozhodli, že na odčinění urážek, kterých se jejich předchůdci dopustili na svatém Metoději, přijmou východní (byzantský) obřad. – Členové Akademického pěveckého sdružení Moravan navštívili při svém zájezdu do Německé spolkové republiky klášter v Niederaltaichu. Opat kláštera jim potvrdil zprávu Grivcovu: sedm členů konventu vskutku přijalo východní obřad z úcty k Metodějovi jako pokání za Hermanricha (Dominik Pecka v Katolických novinách 23. 11. 1969).

II. Svátek a svatořečení

Svatý Cyril zemřel v Římě 14. února 869, svatý Metoděj na Velehradě 6. dubna 885.

Oba bratři – Konstantin-Cyriľ a Metoděj – byli od lidu i autorit uznáváni za světecké osobnosti. Spontánní úcta a aklamace lidu

– později také vyzdvižení ostatků a jejich přenesení na místo vhodnější k uctívání – byly v Církvi považovány za svědectví o úctě k světcům.

(Podrobněji viz: Henryk Misztal, Svati a blahoslaveni laici, překlad z polštiny, Matice cyrilometodějská, Olomouc, 2004, str. 99–106.)

Nepochybným svědectvím o svatosti sv. Cyrila je rozhodnutí papeže Hadriána II. vystrojit mu pohřeb jako papeži a uložení jeho ostatků v kostele svatého Klimenta.

K náležitému uspořádání cyrilometodějského kultu mohlo dojít teprve zásahem církevní autority a stalo se to za součinnosti a na podnět světské moci, totiž Karla IV. Ale i tak je podivuhodné, že po 374 letech od založení pražského biskupství, kdy cyrilometodějský kult byl vylučován z církevního života, a po 251 letech od zániku sázavského kláštera, kdy byl tento kult nadobro přerušeno, cyrilometodějská památka v Čechách nezánikla, ale rozvinula se novou silou v době Karla IV.

*(Dokončení přístě)
Mons. Erich Peřík*

KŘEST 90LETÉHO ŽÁKA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

V Nairobi navštívuje 90letý praděd spolu se svými pravnučky a vnuky již pět let základní školu. Když se naučil číst, začal studovat Bibli. Nyní se dal pokřtít a přijal jméno Štěpán. Během politických nepokojů v roce 2008 přišel o celý svůj majetek. Ujal se ho katolický starobinec v Kariobangi, kde v kostele Nejsvětější Trojice přijal křest na invalidním vozíku. Jméno Štěpán, které našel v Bibli, se mu líbí, protože tento světec musel mnoho vytrpět.

KŘESŤANŮ V JERUZALÉMĚ USTAVIČNĚ UBÝVÁ

Ze 150 000 křesťanů v Izraeli žije v Jeruzalémě jen 10 %. Je jich 15 000. Před rokem 1948 jich bylo 31 000. Tato menšina trpí také vnitřními rozdíly. Katolíků je 4500, pravoslavných 3500 a arménských křesťanů 1500, protestantů je 850. Zbytek jsou drobná křesťanská společenství.

ODPOVĚĎ CÍRKVE NA HOSPODÁŘSKOU KRIZI

Biskupská konference USA nabízí veřejnosti na internetových stránkách odpovědi Církve na otázky týkající se současné hospodářské krize. Stránky obsahují katolické sociální učení a výroky Benedikta XVI. Ústředním tématem webových stránek je důstojnost lidské osoby, která musí stát vždy na prvním místě.

Kath-net

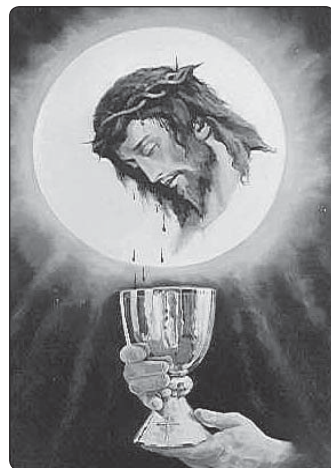
Maria Valtorta o Nejdražší Kristově Krvi

Hovoří Ježíš: „...Pohleď na můj šat z Krve. Hleď, jak prýští a stéká ve stružkách po mé znetvořené tváři, jak stéká po šiji, po zádech na šat dvakrát rudý, protože je prosáklý mou Krvi. Hleď, jak smáčí mé svázané ruce a stéká až na nohy, na zem. Jsem to Já, kdo lisuje hrozen, o kterém mluví Prorok, moje Láska Mě lisuje. Jak málo je těch, kteří dokážou zhodnotit nekonečnou cenu této Krve, kterou jsem vycedil pro toto lidstvo do poslední kapky, a čerpat z ní nekonečné zásluhy. Žádám nyní ty, kteří to dokážou vidět a pochopit, aby utřeli zakrvácenou tvář svého Boha a napodobili tak Veroniku. Žádám ty, kteří mě milují, aby vyléčili svou láskou rány, které Mi lidé ustavičně zasazují. Žádám především, aby nepřipustili ztrátu této krve, aby ji sbírali s nekonečnou pozorností i v těch nejmenších kapkách a skrápěli ty, kteří na mou Krev nedbají...“

Pro tvoji duchovní žízeň nyní postačí, abych ti nabídl své otevřené žíly. Pij z tohoto Prámeně. Poznáš ráj a chuť svého Boha. Nikdy ti nebude scházet

Maria Valtorta

tato chuť, jestliže dokážeš přicházet ke Mně se rty a duši očištěnými láskou.

Říkej proto: Božská Krvi, která tryskáš pro nás ze žil nemilovaného Boha, sestup jako rosa vykoupění na otrávenou zemi a na duše, které jsou v hříchu podobné malomocným. Hle, sbí-

rám tě, Krvi mého Ježíše, a zkrápím s ní Církev, svět, hříšníky, očištec. Pomáhej, posiluj, očišťuj, zapaluj, pronikej a zúrodňuj, božská Mízo Života. Kež jejímu toku nikdy neklade překážky lhostejnost a vina. Ale pro těch málo, kteří Tě milují, pro nesmírný počet těch, kteří umírají bez Tebe, urychli a vylij na všechny tento božský déšť, skrze něhož přicházejí ti, kteří důvěřují, do života skrze Tebe ať dojdou odpuštění umírající, s Tebou ať vejdou do slávy tvého království. Amen.“

Maria Valtorta, 1943

Pán Ježíš o svých kněžích

KNĚŽÍ SE Z OBYČEJNÝCH LIDÍ STÁVAJÍ
KNĚŽSKÝM SVĚCENÍM DRUHÝM MNOU

Jestliže tělo všech křesťanů je chrámem Ducha Svatého, pak tělo kněze, pomazané při kněžském svěcení, by mělo být přetvořením ve Mne a privilegovaným centrem Mého Ducha Svatého: jeho příbytkem, jeho odpočinkem, jeho nejčistším hnízdem, kde by tento božský Duch lásky mohl přebývat bez utrpení a šířit se odtud skrze bytost a schopnosti kněze.

Kněží se z obyčejných lidí svěcením stali druhým Mnou a přebývá v nich celá Trojice v intimní a nerozdílné jednotě. Jestliže hřeší, ztrácejí milost až do okamžiku, dokud ji znovu nezískají, ale nikdy se nesmaže zvláštní pečeť Trojice, znamení, které Božství vtisklo do jejich duše ve šťastný den jejich ordinace. Tento zvláštní charakter je nesmazatelný jak pro větší slávu, tak pro věčný trest.

Jakým hrůznostem bychom se vyhnuli, kdyby si toho kněží byli vědomi a žili odpovědně vzhledem k hodnotě a důstojnosti, které v sobě nosí, a vzhledem k neslýchaným privilegiím, jaké jim udělila Otcova plodnost, důstojnosti a přednosti, na které se naopak dívají s chladnou lhostejností a dokonce pohrdáním, místo aby se zastavili a vážně přemýšleli o těchto tak výjimečných dobrodiních, která uvádějí do úžasu i anděly!

Kéž by po všechny dny věnovali alespoň několik minut rozjímání o kněžských výsadách, o vyvolení, kterého se jim dostalo od Otce (jim, vyvoleným z tisíců), o božské plodnosti, stejně jako ta, která uskutečnila vtělení božského Slova a která jim byla dána, aby plodili v duších ctnosti a přiváděli je do nebe!

Kéž by tak rozjímali o tom, co v nich působí sama Trojice! Kéž by byli druhým Mnou, všichni jedno ve Mně: s jednou jedinou vůlí, s jedním srdcem a jed-

nou duší, nejsvětější jednotou, skrze dílo Ducha Svatého, který je ponořuje do nesmírné Boží velikosti. Jak velice by se odlišovali! Kolikerého zla, které Mě zarmucuje, by se mohli vystríhat!

Z důvodu všech těchto privilegií je nesmírným zločinem, když kněz, který je více než chrámem Ducha Svatého, který se ve Mši přetváří ve Mne, který má všechnu moc Trojice k otevření nebe, používá své tělo, aby sloužil zlu, protože Já sám jsem v jeho těle, v jeho duši díky služebnímu a mystickému kněžství, neboť oni jsou Mými údy, které tvoří kněžské tělo, jehož jsem Hlavou.

Kněží, jak jsem řekl, jsou jedinými knězem ve Mně a se Mnou a tvoří jedno tělo a jednu duši v milované Církvi. Proto je Otec tolik miluje, dal jim největší podíl, i svou věčnou plodnost, protože ve všech kněžích a v každém z nich nazírá Mne, jediného Kněze, svého nejmilovanějšího Syna. Odtud vyplývá všechna přízeň, sama jejich síla, moc a láska Ducha Svatého.

Bytost kněze je velmi velká a nadpřirozená a je třeba, aby byla respektována jako Já sám, protože byla přetvořena ve Mne. Můj Otec v nich vidí Mne a také věřící musí v nich vidět Mne. Oni ze své strany musí být a projevovat se, že jsou tím, čím jsou, tj. Mnou. Oni musí být v úctě, protože sami v sobě mají v úctě Mne.

Kněz v sobě nese pečeť jednoty, a je jakoby odrazem Eucharistie, vznešeného znamení víry. Kněží je mnoho, jako je mnoho hostií, které proměňují, ale tvoří jediného Kněze, Nejvyššího a jediného Velekněze, ve kterém se slévají spojení všichni kněží světa, kteří existovali, existují a budou existovat. Všichni tvoří jedinou jednotu – Mne v Jednotě Trojice.

Conchita Armida

V Bohu jediném všechno směřuje k jednotě, k vytvoření jediné podstaty a v jedinou a jedinečnou plodnost Otce. Můj Otec vidí ve svém vtěleném Slovu celou Církev a každého kněze zvlášť (jako odraz každé hostie), ale slitě ve Mne. On nevidí mnoho Církví, mnoho kněží, mnoho obětí, mnoho hostií, nýbrž jednu jedinou Církev, jednoho kněze, jedinou oběť, jedinou smírnou oběť, svého nejmilovanějšího Syna.

Proto tolik naléhám na základní věc, po které touží Moje srdce, tj. po přetvoření kněží ve Mne, aby usilovali vši svou energií stát se druhým Mnou na tomto světě, aby ho spasili, a v nebi, aby soudili svět a ztratili se ve věčném a zářivém poznání a radostech v Jednotě Trojice.

Usiluji o to, přivést kněze až k poznání nehlubších důvěrností božské podstaty, jaké jen může snést stvořená duše, až k neprobádatelným propastem nestvořené Moudrosti a Plodnosti, aby mohl dosáhnout nejvyššího štěstí. Neboť poznání Boha plodí největší a nevýslovné štěstí v samotném štěstí Boha.

To je důvod, proč chci každému knězi připomínat jednotu, zjednodušení ve Mně, sjednocující přetvoření, transformující jednotu, které má kněz dosahovat v celé její plnosti.

Eucharistie je v mnohém ohledu pro kněze modelem v tom, že tihne k jednotě a že představuje samu jednotu nejen ve Mně jako vtěleném Slo-

vě, ale také v celé Trojici, která tihne k tomu, sjednotit skrze Mne v Bohu lidské s božským.

Tato jednota je sám Bůh, jenž se raduje z toho, že je jeden ve třech osobách, které tvoří jednotu podstaty, jednu jedinou podstatu, jednoho jediného plodného Boha. Jsou to rozličné Osoby, ale tvoří jednoho jediného Boha bez počátku. Protože na počátku již byl věčný Bůh a Bůh byl vždy; ale Otec zplodil Syna absolutně rovného sobě, vlil do něho všechnu svou nekonečnou božskou a stvořitelkou moc své věčné plodnosti. A v nejvyšší zamilovanosti dvou božských Osob, které na sebe nazírají ve vzájemné extázi, v nekonečném přelévání nejčistší lásky se Láska stala Osobou. Tak je Trojice věčně v oné jednotě, kterou může pochopit jen sám Bůh.

Budu neúnavně připomínat onen vznešený okamžik, který se nikoliv stal, ale který trvá ve svém bytí a uvádí Trojici do vytržení. Tajemství pro člověka, ale pravda a světlo pro Toho, který je sám Světlem, zdrojem světla stvořeného i nestvořeného.

Proč říkám, že toto tajemství trvá v bytí? Protože v Bohu pro jeho jednotu neexistuje čas. Bůh je čirý kon plodné lásky, bez počátku a věčný: Bůh je, byl a bude, pomínou věky, tento svět skončí, ale On by mohl bez jediného úsilí pouhým úkonem své vůle tvůrčí, láskyplné a plodné pokračovat v tvoření bytostí, světů a tvorů, kteří by ho chválili.

Bůh nepotřebuje změnu, protože je nezměnitelný, nepotřebuje myslet, protože je nestvořená inteligence a všechno je pro něho přítomné. Jen láska ho uvádí do pohybu v něm samém a pro něho samého uvádí do pohybu Slovo jím zplozené a jsou spojení nekonečnou Láskou Ducha Svatého.

Ustavičně a aniž by se změňoval vylévá se Bůh na všechno stvoření, v tělech, v duších stále plodí lásku, rozlévá lásku, stále koná dobro skrze plodnou lásku.

Neexistuje nic plodnějšího než láska, nic, co by očisťovalo, posvěcovalo, povznášelo, dávalo život, který je Pravda svým bytím, nic mimo lásku ve Svaté lásce.

Proto je Církev láska, protože má odtud svůj původ, své bytí a svůj život v plodné lásce Otcově. A právě proto kněží, kteří jsou podstatnou částí Těla Církve, musí být láska, celí láska, povznesení láskou k vrcholu jednoty.

Kdo je Láska, ne-li Duch Svätý? Tento Duch je Můj Duch, Jím miluji svého Otce, miluji jako božská Osoba a se svou přirozeností božskou a lidskou, jako Bůh a jako člověk; a tak chci, aby Moji kněží milovali Mého Otce, jako Já ho miluji, se stejným Duchem Svätým; to je dokonalost lásky: milovat stejnou láskou, jako Otec miluje sebe samého a své vtělené Slovo, se stejnou láskou, jakou miluje Církev, kněze a duše.

Tato láska sjednocuje s Trojicí, činí prostým ve svatosti, sjednocuje, oplodňuje to, co je svaté, a přetváří to ve Mne, činí to, k čemu směřuje Moje láska, to, po čem prahne Můj Otec: aby všichni kněží byli ve Mně jediným knězem, jediným Ježíšem, na kterém spočívá jeho láskyplný pohled, v němž má zalíbení. To byl jeho plán, když zakládal Církev: Já v papeži jako Hlava a všichni kněží ve Mně, aby tvořili jedno jediné Tělo a jednu jedinou vůli s vůlí Mého milovaného Otce.

Po kněžích, Mých nejdrazších, mají se všichni křesťané sjednotit ve Mně, stát se dokonalými v jednotě, ale kněží jsou vyvolenými nástroji pro toto sjednocení všech duší a těl ve Mne skrze svatou a panenskou plodnost Otce, kterou k tomuto účelu přijali (CC 55, 277-290).

(Pokračování)

Z knihy

Conchita Cabrera de Armida:
Sacerdoti di Cristo.

Città Nuova, Řím 2008,
str. 130-134

Přeložil -lš-

Apoštolský list *Inde a primis*

Ctihodní bratři, pozdrav a apoštolské požehnání!

Již vícekrát jsme od prvních měsíců Naší velekněžské služby – a Naš úzkostný hlas byl často prostě ohlasem předtuchy, kterou pocítoval Naš duch, – přistoupili k tomu, abychom, pokud jde o úkony zbožnosti, vyzvali věřící k usilovné účtě, která směřuje především k Božimu milosrdenství vůči lidským duším, jeho Církvě a vůči celému světu, jehož je Ježíš Vykupitelem a Spasitelem. Máme tím na mysli úctu k jeho Nejdrazší Krvi. Tento druh úcty jsme si osvojili již v rodinném prostředí, kde rozkvétalo naše dětství, a s živým pohnutím vzpomínáme, jak jsme se modlili Litanie k nejdrazší Krvi, které naši starší recitovali v měsíci červenci.

Pamětliví Apoštolova napomenutí: *Dbejte na sebe a na své stádce, ve kterém vás Duch Svätý ustanovil za představené, abyste spravovali Boží církev, kterou si získal vlastní krví*⁽¹⁾, máme, ctihodní bratři, za to, že mezi starostmi naší pastýřské služby po bdělosti nad zdravou naukou musí mít své privilegované místo také dohled na rozvoj a zdravý růst nábožnosti v liturgickém kultu i soukromých projevech. Pokládáme proto za obzvláště vhodné připomenout pozornosti našich milovaných synů nerozlučné pouto, které má sjednocovat dva druhy zbožnosti, již velmi rozšířené mezi křesťanským lidem, tj. úcty k Nejsvětějšímu Jménu Ježíš a k Nejsvětějšímu Srdci, s onou úctou zaměřenou k Nejdrazší Krvi vtěleného Slova, která *byla vylita za mnohé na odpuštění hříchů*⁽²⁾. Jestliže totiž má svrchovanou důležitost, aby mezi katolickým Krédem a liturgickou akcí v Církvě panovala spasitelná harmonie, aby totiž *lex credendi legem statuat supplicandi*⁽³⁾, a nebyly připsány takové různé formy

kultu, které nepramení z pramenů nejčistší víry, je naopak správné, aby nebylo rozporů a nesouladu mezi těmi, které jsou ctěny jako základní a nejvíce posvěcující, a současně aby mezi pobožnostmi osobními a druhotnými měly prvenství v účtě a praxi ty, které nejvíce zdůrazňují všeobecný plán spásy, který uskutečnil sám *Ježíš Kristus, který vydal sám sebe jako výkupné za všechny*⁽⁴⁾. Jestliže tedy věřící jsou vedeni správnou vírou a zdravou zbožností, jsou si jisti, že *cítí s Církví*, a žijí ve společenství modlitby a lásky s Ježíšem Kristem, zakladatelem a nejvyšším Veleknězem tohoto vznešeného náboženství, které z něho čerpá spolu se jménem i všechnu svou důstojnost a hodnotu.

Jestliže letmo pohlédneme na úžasné pokroky, jakých dosáhla Církev na poli liturgické zbožnosti ve spásném souladu s rozvojem své víry a v pronikání do božských pravd, je nesporně potěšující, když můžeme konstatovat, že ve staletích, která jsou Nám nejbližší, nechybělo ze strany tohoto Svätého stolce jasných projevů souhlasu a povzbuzení pro všechny tři druhy výše jmenovaných pobožností: tyto druhy úcty byly praktikovány od středověku mnoha dušemi a rozšířily se v různých diecézních rádech a kongregacích, ale očekávaly od Petrova stolce

Blahoslavený Jan XXIII.

pečet pravověrnosti a schválení pro všeobecnou církev.

Stačí připomenout, jak Naši předchůdci od XVI. století obohacovali duchovní přízní úcty k Nejsvětějšímu Jménu Ježíš, ve které se v Itálii v minulém století rozvinul neúnavný apoštolát v San Bernardinu v Sienně. Ke cti tohoto Nejsvětějšího Jména bylo schváleno nejdříve officium, pak mše a konečně litanie⁽⁵⁾. Neméně významné byly výsady, jaké římské papežové poskytli úctě k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu, k jejímuž ustanovení a propagaci v celém světě⁽⁶⁾ velkou měrou přispěla zjevení, která Nejsvětější Srdce poskytlo svatě Markétě Marii Alacoque.

A stejně tak vysoká a jednoduše byla úcta papežů k tomuto druhu pobožnosti, pro kterou s oblibou popisovali jeho povahu a bránili jeho legitimitu, neustále zdůrazňovali její praktikování různými oficiálními projevy, které korunovali třemi vnímanými encyklikami na toto téma⁽⁷⁾.

Ale také úcta k Nejdrazší Krvi, kterou obdivuhodně propagoval v minulém století svätý Kašpar de Bufalo, si zasloužila souhlas a podporu tohoto Apoštolského stolce. Sluší se připomenout, že z nařízení Benedikta XIV. byly sestaveny mše a officium ke cti úctyhodné Krve božského Spasitele a že Pius IX., aby splnil slib učiněný v Gaetě, chtěl slavit tento liturgický svátek v celé Církvě⁽⁸⁾. Byl to konečně Pius XI., blahé paměti, který na památku XIX. století vykoupení povýšil tento svátek do první třídy, aby se tak zdůraznila liturgická slavnostnost a rozhojnila se samotná úcta a vylily se tak na lidi hojné plody výkupné Krve.

Následovali jsme příklad Našich předchůdců a v zájmu podpory kultu Nejdrazší Krve neposkvrněného Beránka Ježíše Krista jsme schválili litanie podle řádu sestaveného Kongregací

pro obřady⁽⁹⁾ a dodali jsme tak všem odvahy, aby se tyto litanie modlil celý katolický svět jak v soukromí, tak na veřejnosti, a to s udělením zvláštních odpuštěk⁽¹⁰⁾.

Kěž tento projev *péče o všechny církve*⁽¹¹⁾, vlastní nejvyššímu Veleknězi, v těžkých dobách vážných duchovních potřeb probudí v duších věřících přesvědčení o věčné, nekonečné a univerzální hodnotě všech tří výše jmenovaných druhů úcty a zbožnosti.

Když se tedy blížíme ke svátku a měsíci věnovanému kultu Kristovy Krve, ceny za naše vykoupění, spásu a život věčný, dáváme ji věřícím za předmět zbožných rozjímání a co nejčastějších svátostných přijímání. Osvícení spásnou naukou, kterou nám nabízí svatě Knihy, učení Otců a učitelů Církve, ať rozjímají o nesmírné hodnotě a nekonečné ceně této opravdu nejdražší Krve, jejíž jedna krůpěj stačila, aby všeho světa hříchy obmyla, jak zpívá andělský učitel⁽¹²⁾ a jak moudře potvrdil Náš předchůdce Klement VI.⁽¹³⁾

A právě proto, že moc Krve Krista, Boha a Člověka, je nekonečná stejně jako láska, která přiměla našeho Vykupitele, aby ji prolil již osmý den po narození, když byl obřezán, v hojnější míře pak v zahradě Getsemanské, kde se modlil a potil krví⁽¹⁴⁾, když byl bičován a korunován trním, když vystupoval na Kalvárii, aby tam byl přibit na kříž, a konečně, aby jeho bok byl otevřen nejšířší ranou, aby tak božská krev, která od tud vytryskla, se stala znamením pro všechny svátosti Církve, je nejen vhodné, ale je to ta nejvyšší povinnost, aby se jí klaněli s láskyplnou vděčností všichni, kteří byli znovuzrozeni touto spásnou vlnou.

A protože je spasitelné a nejen výš vhodné vzdávat božskou poctu Kalichu Krve nové a věčné smlouvy zvláště v okamžiku, když je v eucharistické oběti pozvedán, abychom na něho pohleděli, tuto Krev je třeba ta-

ké přijímat, protože ve svátosti Eucharistie je Kristova Krev neoddělitelným poutem spojena s jeho Tělem. Ve spojení s celebrujícím knězem mohou věřící v duchu pronášet ona slova, která kněz vyslovuje při svatém přijímání: *Vežmu kalich spásy a budu vzývat jméno Páně. Krev našeho Pána Ježíše Krista ať zachová mou duši pro život věčný. Amen.* Tímto způsobem budou věřící, kteří budou k svatému přijímání přistupovat náležitě připraveni, mít podíl na hojnějších plodech vykoupění a věčného života, které Krev Kristem prolitá z podnětu Ducha Svatého⁽¹⁵⁾ zasloužila celému světu. A tak nasycení Tělem a Krví Kristovou stávají se účastníky božského života, který dal povstat šikům mučedníků, a půjdou vstříc každodenním bojům, obětím až k mučednictví, bude-li to zapotřebí v obraně ctností a království Božího, a budou pocítovat stejný žár lásky, který přiměl Jana Chryzostoma ke zvolání: „Odcházíme od tohoto stolu jako lvi, kteří vydechují plameny a stávají se hrůzou pro ďábla, neboť myslí na to, kdo je naší Hlavou, jakou lásku k nám chová... Tato Krev, je-li hodně přijata, odhání demony, přivolává k nám anděly a samotného Pána andělů... Tato prolitá Krev obmývá celý svět... To je cena za vesmír, za jakou Kristus vykupuje Církev. Toto pomyšlení musí zmrazit naše vášně. Jak dlouho na nás bude útočit přítomný svět? Jak dlouho ještě zůstaneme neteční? Jak dlouho budeme zanedbávat potřebu myslet na svou spásu? Rozjímajme o dobrodincích, která nám Pán ráčil udělit, budme vděční, oslavujme ho nejen vírou, ale také skutky“⁽¹⁶⁾.

Kěž by křesťané častěji uvažovali o spásném napomenutí prvního papeže: *Žijte v bázni po dobu svého vyhnanství. Víte přece, že jste ze svého prázdného způsobu života, jak jste ho zdědili po předcích, byli vykoupěni ne snad nějakými věcmi pomíjejícími, stříbrem nebo zlatem, ale drahou Krví*

Jan Matejko (1838–1893): Sv. Cyril a Metoděj, r. 1885

Krista jako bezúhonného a neposkvrněného Beránka⁽¹⁷⁾; kéž by věnovali ve větší míře sluch povzbuzení Apoštola národů: *Byli jste vykoupěni za vysokou cenu. Oslavujte proto Boha a noste ho ve svém těle.*⁽¹⁸⁾

Oč důstojnější a více a příkladnější by byly jejich mravy; oč spasitelnější by byla pro celé lidstvo ve světě přítomnost Kristovy Církve! A kdyby všichni lidé následovali výzvy Boží milosti, která chce všechny spasit⁽¹⁹⁾, protože Bůh chtěl, aby všichni byli vykoupěni Krví jeho Jednorozného, a všechny volá, aby se stali údy mystického Těla, jehož Hlavou je Kristus, oč bratrštější by byly vztahy mezi jednotlivci i národy; oč pokojnější a Boha a lidské přirozenosti, stvořené k Boží podobě⁽²⁰⁾, důstojnější by bylo sociální soužití! To je rozjímání o vznešeném povolání, ke kterému zve Pavel křesťany pocházející z vyvoleného národa, kteří byli v pokušení vzpomínat s nostalgii na minulost, jež byla pouze bledým stínem a předehrou Nové smlouvy: *Vy však jste přistoupili k hoře Siónu a k městu živého Boha, nebeskému Jeruzalému: ke shromáždění obrovského množství andělů, k obci prvorozenců, kteří jsou zapsáni v nebi. Přistoupili jste k soudci, Bohu všech, k duším spravedlivých, kteří už dosáhli cíle, k Ježíši, prostředníku nové smlouvy, a byli jste pokropeni kr-*

ví, která mluví důrazněji než krev Ábelova.⁽²¹⁾

V plné důvěře, ctihodní bratři, že tato naše otcovská povzbuzení, která sdělíte způsobem podle vás nejvhodnějším kléru i svěřeným věřícím, budou uskutecněna s velkou horlivostí s očekáváním nebeských milostí, ujišťujeme vás o své zvláštní přízni a každému z vás i všem z vašeho stáda, zvláště těm, kteří velkodušně a plně odpoví na naši výzvu, udělujeme apoštolské pozhnání.

V Římě u Svatého Petra 30. června 1960, v předvečer svátku Nejdražší Krve našeho Pána Ježíše Krista ve druhém roce našeho pontifikátu.

Papež Jan XXIII.

- (1) Sk 20,28.
- (2) Srov. Mt 26,28.
- (3) Srov. Enc. *Mediator Dei*, AAS XXXIX (1947), p. 54.
- (4) 1 Tim, 2,5–6.
- (5) Srov. AAS XVIII (1886), p. 509.
- (6) Srov. *Off. Festi SS. Cordis Iesu*, II Noct. lect. V.
- (7) Litt. Enc. *Annum Sacrum*, Acta Leonis, vol. XIX (1899), p. 71 sq.; Litt. Enc. *Miserentissimus Redemptor*, AAS., vol. XX (1928), p. 165 sq.; Litt. Enc. *Haurietis aquas*, AAS., vol. XXXVIII (1956), p. 309 sq.
- (8) Decr. *Redempti sumus*, die 10 mensis Augusti 1849. Srov. Arch. S. C. Rit. *Decr. ann.* 1848–1849, fol. 209.
- (9) Srov. AAS., vol. LII (1960), pp. 412–413.
- (10) Decr. S. Poen. Ap., die 3 mensis Mart. 1960; Srov. AAS., vol. LII (1960), p. 420.
- (11) Srov. 1 Kor 11,28.
- (12) Hymn. *Adoro te, devote*.
- (13) Bulla *Unigenitus Dei Filius*, XXV Ian. MCCCXLIII; Denz. – R., 550.
- (14) Srov. Lk 22,43.
- (15) Žid 9,14.
- (16) In *Ioan. Homil.* XLVI; Migne P. G. LIX, 260–261.
- (17) 1 Petr 1,17–19.
- (18) 1 Kor 6,20.
- (19) Srov. 1 Tim 2,4.
- (20) Srov. Gn 1,26.
- (21) Žid 12,22–24.

Cum amore ac timore (5)

HISTORICKO-LITURGICKÉ POZNÁMKY K SVATÉMU PŘIJÍMÁNÍ

Při pohledu na způsob, jak na některých místech probíhá rozdávání svatého přijímání, konstatoval před několika lety kardinál Ratzinger:

Při zcela zevšednělé praxi přijímání jsme přestali vystupovat vzhůru k velikosti toho, co se děje ve svatém přijímání, ale stahujeme Pánův Dar do své obyčejnosti, samozřejmosti a všednosti.⁽⁴⁹⁾

Tato slova tehdejšího kardinála Josefa Ratzingera jsou jako ozvěna výroků církevních Otců na téma svatého přijímání, jako je např. tato výpověď svatého Jana Chryzostoma, učitele Eucharistie:

Pomysli na to, jakou svatost bys měl mít v okamžiku, ve kterém jsi obdržel znamení, které je ještě větší než to, které židé obdrželi ve velesvatyni. Neobdržel jsi cheruby, aby v tobě přebývali, nýbrž Pána cherubínů. Neobdržel jsi ani archu, ani manu, ani kamenné desky, ani Áronovu hůl, nýbrž obdržel jsi Tělo a Krev Páně, Ducha místo písmen, dostal jsi nevyřlovaný dar. Nuže, oč větší je znamení a čím vznešenější je tajemství, kterým jsi byl poctěn, k tím větší svatosti jsi zavázán a budeš se z ní muset zodpovídat.⁽⁵⁰⁾

Autentickým a těsným pou-tem, které v této oblasti spojuje ranou patristickou církev se současností, je úctyplná péče, s jakou zacházíme s Tělem Páně i v těch nejmenších částech. ⁽⁵¹⁾

Na téma způsobu rozdávání svatého přijímání, zvláště pak obyčejně, že eucharistického Chleba se mají dotýkat jen kněží, formuloval Svatý stolec v nedávné instrukci určené východním katolickým církvím kritérium, které je v podstatě závazné pro celou církev:

I když to vylučuje respektování jiných, třeba legitimních kritérií a znamená to omezení

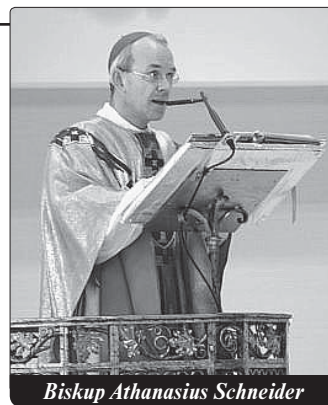
pohodlnosti, přináší změna tradičního způsobu nebezpečí, že do duchovního rámce proniknou neorganické prvky, na které se pak odvoláváme.⁽⁵²⁾

V míře, v jaké si umíme představit kulturu, která se vzdálila od víry a nezná Toho, před kterým máme pokleknout, je liturgické gesto pokleknutí tím nejprůměrnějším gestem, ba dokonce „vnitřně nutným chováním“, jak poznamenal kardinál Ratzinger.⁽⁵³⁾

Velký papež Jan Pavel II. poukázal důrazně na skutečnost, že církev vzhledem k současné anti-sakrální kultuře moderny musí cítit obzvláštní závazek vůči posvátnosti Eucharistie:

Musíme stále pamatovat na to, a to zvláště v dnešní době, ve které (zvláště na určitých místech) máme co do činění s rozšířenou tendencí znesvěcování všech věcí a rušení rozdílu mezi „sacrum“ a „profanum“. Za této situace má církev obzvláštní povinnost chránit a posilovat „sacrum“ Eucharistie. V naší pluralistické a především vědomě sekularizované společnosti zaručuje živá víra křesťanských společenství tomuto „sacrum“ občanské právo.⁽⁵⁴⁾

Církev poukazuje svým věřícím právě skrze ritus na Krista a klaní se mu jakožto tomu, který je přítomný v tajemství Eucharistie a je podáván věřícím jako pokrm.⁽⁵⁵⁾ Způsob, jakým se s eucharistickým Chlebem zachází, má nejvyšší pedagogic-

Biskup Athanasius Schneider

kou cenu. Ritus musí být věrným svědectvím toho, čemu církev věří. Ritus musí stát ve službách víry (dogmatu) jako vychovatel. Liturgická gesta, a zvláště způsob gest, jimiž přijímáme eucharistického Pána, tedy „Svatého všech svatých“, vyžaduje od těla i od duše takový postoj, jaký odpovídá nárokům ducha. Služebník Boží kardinál Henry Newman v tomto směru učil:

Věřit a nedávat najevo znamená úcty, bohoslužba v duchu družnosti podle vlastního vkusu, to je něco neprůstojného a je to i ve falešných náboženstvích neznámý fenomén, o pravém náboženství ani nemluvě. Bohoslužbu, vyjadřovací formy bohoocty, jako je pokleknutí, vyzutí obuvi, mlčení apod., je třeba pokládat za nezbytné, abychom se mohli náležitým způsobem přiblížit k Bohu.⁽⁵⁶⁾

Svatý Jan Chryzostom plácní kněze a jáhny, kteří rozdělují svaté přijímání ze strachu před lidmi bez náležité úcty:

I když se někdo blíží ke svatému přijímání z nevědomosti, neboj se mu v tom zabránit. Boj se Boha, nikoliv lidí. Když se totiž bojíš člověka, bude tebou pohrdat; když se však naopak bojíš Boha, bude si tě i člověk vážit. Byl bych ochoten raději zemřít než podat nejvyšší úcty hodnou Krev a Tělo Páně nehodné osobě či nepřiměřeným způsobem.⁽⁵⁷⁾

PAPEŽ U OTCE PIA

Na svátek svatého Aloise navštívil Benedikt XVI. krátce působiště svatého otce Pia. Před bohoslužbou, která se konala na náměstí před kostelem, se papež pomodlil v kryptě kostela Santa Maria delle Grazie, kde jsou vystaveny tělesné ostatky svatého kapucína. Odpoledne navštívil nemocné a personál v nemocnici a setkal se v novém chrámě s kněžími, řeholníky a mládeží.

Kath-net

Svatý František z Assisi napomínal kleriky a vyzýval je k mimořádné bdělosti a úctě při rozdávání svatého přijímání:

Jsou někteří, kteří (Eucharistii) rozdávají nepozorným způsobem... Nevybíjí nás tato profanace k soucitu, když pomyslíme na to, že je to Pán, který je tak dobrý, že se svěruje našim rukám a přijímáme ho do svých úst? Zapomněli jsme snad, že jednoho dne upadneme do jeho rukou?⁽⁵⁸⁾

Nesmíme také zapomenout na napomenutí Římského katechismu, které je v podstatě pokynem apoštola Pavla (1 Kor 11,27-30):

Mezi svatými tajemstvími není jediného, které bychom mohli srovnat s Nejsvětější Svátostí: A proto není žádné urážky, pro kterou bychom se museli bát horšího trestu, než ta, které se dopouští věřící, který s tajemstvím, které je celé Svátostí a obsahuje v sobě samotného Původce a Zdroj svatosti, nezachází s posvátností a úctou.⁽⁵⁹⁾

(Pokračování)

Překlad -lš-

Poznámky:

⁽⁴⁹⁾ *Das Fest des Glaubens, Versuche zur Theologie des Gottesdienstes*, Einsiedeln 1981, s. 131.

⁽⁵⁰⁾ *Hom. in Ps. 133.2*; PG 55, 386.

⁽⁵¹⁾ Srov. J. R. Laise, *Comunion en la mano. Documento e historia*, St. Luis 1997, s. 68-99.

⁽⁵²⁾ *Instrukce Il Padre inestimabile*, 6. ledna 1996. No. 58.

⁽⁵³⁾ *Einführung*. Tamt., s. 166-167.

⁽⁵⁴⁾ *Dominicae cenae* č. 8.

⁽⁵⁵⁾ *Memoriale Domini*, Enchiridion Vaticanum III, 1273.

⁽⁵⁶⁾ *Parochial and Plain Sermons*, San Francisco 1997, sv. 8.

⁽⁵⁷⁾ *Hom. 82,6 in Ev. Joh.*; PG 58, 746.

⁽⁵⁸⁾ *Lettera al clero, Gli scritti di S. Francesco d'Assisi*, Padova 1965, s. 197.

⁽⁵⁹⁾ *Catechismus Romanus*, Pars II, kap. 4, Vatikán 1989, s. 235.

a vrátil se k tamějšímu lidu. Obrátil se k Bohu s touto prosbou: „Pane, můj Bože..., vyslyš mou prosbu a chraň sobě věrné stádo, jemuž jsi mne ustanovil představeným... Osvobod' je od bludu tři jazyků, shromáždí všechny v jednotě a učiní lid, který sis vyvolil, svorným v pravé víře a ve správném vyznání.“ Zemřel 14. února 896.

Prékážky nezmařily velké dílo

Metoděj, věrný úkolu, který s bratrem přijali, vrátil se roku 870 na Moravu a do Panonie (dnes Maďarsko), kde se setkal s násilným odporem franských misionářů, kteří ho uvěznil. Nezmalomyslně, a když byl v roce 873 propuštěn, pracoval aktivně na církevní organizaci a staral se o formaci skupiny žáků. Záslouhou těchto žáků mohla být krize, která se rozpoutala po smrti sv. Metoděje (6. dubna 885), překonána: byli pronásledováni, vězněni, někteří z nich byli prodáni jako otroci a dopraveni do Benátek, kde je vykoupil jeden konstantinopolský hodnostář, který jim dovolil návrat do oblastí balkánských Slovanů. Byli přijati v Bulharsku, mohli pokračovat v misii započaté Metodějem a šířili evangelium na území Rusi. Bůh si ve své milosrdné prozřetelnosti posloužil pronásledováním, aby zachránil dílo svatých bratří. Zachovala se o něm také písemná dokumentace. Stačí pomyslet na díla, jako byl *Evangeliiar* (liturgické perikopy Nového zákona) a *Žaltář*, různé liturgické texty ve slovanském jazyce, na kterých pracovali oba bratři. Po Cyrilově smrti vděčíme Metodějovi a jeho žákům mezi jiným za překlad celého Pisma svatého, *Nomokanonu* a *Knihy Otců*.

Tvůrci slovanského písma

Chceme-li nyní krátce shrnout duchovní profil obou bratří, musíme především zaznamenat zaujetí, s jakým se Cyril přiblížil spisům svatého Ře-

hoře Naziánského, od kterého převzal přesvědčení o významu jazyka pro předávání Zjevení. Svatý Řehoř vyjádřil touhu, aby skrze něho promlouval Kristus: „Jsem služebníkem Slova, proto se stavím do služeb Slova.“ Protože Cyril chtěl v této službě napodobit Řehoře, žádal od Krista, aby promlouval skrze něho ve slovanském jazyce. Uvádí dílo překladu slavnou prosbou: „Slyšte všechny slovanské národy, naslouchejte Slovu, které pochází od Boha, Slovu, které živí duše, Slovu, které vede k poznání Boha.“ Zdá se, že skutečně již několik let předtím, než moravský kníže Rostislav požádal císaře Michala III. o vyslání misionářů na své území, Cyril a jeho bratr Metoděj, obklopeni skupinou žáků, začali

pracovat na projektu sbírky křesťanských dogmat ve slovanském jazyce. Jasně se totiž ukázala nezbytná potřeba nového písma jako naléhavější než mluvené slovo: zrodila se hlaholská abeceda, která – postupně modifikována – byla pak pojmenována „cyrilice“ ke cti svého inspirátora. To byl rozhodující moment pro obecný rozvoj slovanské civilizace. Cyril a Metoděj byli přesvědčeni, že jednotlivé národy není možno považovat za plně příjemce Zjevení, dokud je neslyší ve vlastním jazyce a nečtou napsané v písmenech vlastní abecedy.

Vzor inkulturace

Metodějovi patří zásluha, že dílo, které započal s bratrem, nebylo náhle přerušeno. Zatímco

Cyryl, „Filozof“, se oddal kontemplaci, on byl veden spíše k aktivnímu životu. Díky tomu mohl vytvořit předpoklady pro postupné potvrzení toho, co můžeme nazvat „cyrilometodějskou ideou“: ona provázela v různých historických obdobích slovanské národy, podporovala kulturní, národní a náboženský rozvoj. To uznal již papež Pius XI. Apoštolským listem *Quod Sanctum Cyrillum*, ve kterém charakterizoval oba bratry jako „syny Východu z byzantské vlasti, původem Řeky, posláním Římany a apoštolskými plody Slovanů“ (AAS 19 [1927] 93–96). Jejich historickou roli, kterou splnili, pak oficiálně ocenil papež Jan Pavel II., který v Apoštolském listě *Egregiae virtutis viri* je prohlásil za patrony Evropy společně se svatým Benediktem (AAS 73 [1981] 258–262). Cyril a Metoděj opravdu představují klasický příklad toho, co dnes označujeme pod pojmem „inkulturace“: každý národ má vpustit do své kultury zjevené poselství a vyjádřit spásné pravdy v jazyce, který je mu vlastní. To předpokládá velmi náročnou překladatelskou práci, která vyžaduje specifikaci přiměřených termínů, jež reprodukuje poklad zjeveného slova bez zkracování jeho bohatství. Právě o tom nám svatí bratři zanechali svědectví nade vše významné a Církev se na ně dívá i dnes, aby z nich čerpala inspiraci a orientaci.

Bollettino Vaticano 17. 6. 2009
Překlad -lš-

LINECKÁ KRIZE

Papež Benedikt XVI. jednal dvakrát se skupinou předních rakouských biskupů, kteří s ním probírali otázky krizové situace v diecézi Linec. Iniciativa k tomuto jednání vyšla od samého papeže. Je to diecéze, ve které se soustřeďuje mimořádný výskyt negativních jevů. Je to mimo jiné důsledek liberálního ducha, který zavládl v diecézi již za předchozího biskupa Aicherna. V diecézi došlo mimo jiné k bezprecedentnímu případu vzpoury laiků i duchovních proti jmenování pomocného biskupa.

NOVÝ OSOBNÍ LÉKAŘ

Osobní papežský lékař Renato Buzzonetti odchází po 44 letech služby na odpočinek. Vykonával tuto službu během čtyř pontifikátů a dosáhl věku 85 let. Za jeho nástupce byl vybrán Patrizio Polisca. Polisca je specialistou v oblasti kardiologie, anestezie a resuscitace. Je docentem na římské univerzitě Tor Vergata. Je také předsedou lékařského poradního sboru v Kongregaci pro svatořečení.

NOVÁ ENCYKLIKA

Nadace *Centesimus annus - Pro Pontifice* si vzala za úkol hodnotit současnou hospodářskou krizi ve světle stejnojmenné encykliky Jana Pavla II. Při setkání s touto nadací zdůraznil Benedikt XVI., že tržní hospodářství může být úspěšné jen tehdy, když bude sledovat společné blaho. Hospodářská svoboda se musí opírat nikoliv o zisk, ale o správné etické a náboženské principy. O tom bude pojednávat nová sociální encyklika Benedikta XVI., která je tak říkajíc na spadnutí.

ŽÁDNÉ VTIPY PŘI MŠI

Biskup Julian Porteous z Austrálie se vyslovil proti zvyku vykládat na konci bohoslužby lidem nějaký vtíp. Kněz se má starat především o smysl pro to, co je božské, a o úctu k Nejsvětějšímu. Mše není scénou pro sebeuplatnění kněze. *Kath-net*

EDITORIAL - pokračování ze str. 2

Do této kategorie spadá i do nebe volající případ, jak se nedávno zachovala dokonce oficiální rakouská církev v případě jmenování P. Wagnera pomocným biskupem. Aby jmenování zmařila, dovolila si dokonce očerňovat v této souvislosti Svatý stolec. Jaká to byla voda na mlýn všech nepřátel i vnitrocírkevních disidentů, kterými se to u našich jižních sousedů jen hemží! Po návštěvě u Svatého otce se sice rakouští biskupové za své jednání omluvili, ale vyvolané pohoršení je jako rozlité mléko, které už posbírat nikdo nedokáže a jehož neblahé plody se vlastně teprve projeví. Nemůžeme si při této příležitosti nevzpomenout na podobné kampaně vedené ve stejném prostředí proti kardinálu Groeřovi a biskupu Krenovi, za které se už sotva kdo omluví, ale dějiny jednou ukáží, jak neblaze přispěla tato pohoršení k úpadku Církve v katolické zemi, od které by mohla Evropa právem očekávat zcela jiný příklad.

Jak daleko mají tyto a přčetné podobné případy k příkladu svatého Jana Křtitele! Když do jeho „rajonu“ vstoupil Ježíš a odváděl mu dokonce jeho učedníky, nevyvolal žádnou kampaň, ale pokorně prohlásil: „Já se musím zmenšovat, aby On mohl růst.“ To by mělo být i dnes zcela samozřejmým heslem všech Kristových učedníků a pastýřů, kterým jde opravdu o věc Božího království na této zemi. To je dnes vystaveno tolika protivenstvím a útokům nepřátel, že by nás to podle obecně platných zákonů sociální psychologie mělo stmelovat a sjednocovat. Jestliže je tomu spíše naopak, je to zřejmě jen proto, že za vnitřní rozpolceností a nejednotou stojí stejné síly, které Boží stádo ohrožují zvenčí. Dnes máme kolem sebe bohužel tolik těch, kteří se chtějí

nikoliv „zmenšovat“, ale naopak roztahovat, že k tomu, aby ON mohl růst, už ani nezbyvá místo.

Problém našich lidských mocenských ambicí je v tom, že jimi ve skutečnosti vůbec nenapodobujeme Boha, ale ďábla. Způsob, jakým my uplatňujeme moc, nemá nic společného se způsobem, jakým ji uplatňuje Nejmocnější. Ať to zní jakkoliv paradoxně, Bůh svou nekonečnou a svrchovanou moc nepoužívá k tomu, aby se za každou cenu prosadil, nýbrž aby sloužil. Řečeno konkrétně a lapidárně, v uplatňování moci se podobá Bohu chudička Matka Tereza, ale vůbec ne ten nejmocnější boss.

Bůh, který nám slouží již tím, že nám daroval existenci, nestvořil nás proto, aby si nás podrobil, ale aby nás pozvedl a přitáhl nás k sobě. I poté, co jsme se k němu otočili zády, dělá všechno pro to, abychom poznávali, jaká je to radost se k němu přiblížit. Mocichtiví zde na zemi nejenže k sobě druhé nepřitahují, ale přímo se před nimi uzavírají, obklopují se hradbami a ochrankou a nakonec druhé deptají. Současná doba dala lidem usilujícím o mocenské sebeprosazení mimořádně účinný nástroj, a tím jsou prostředky masové komunikace. Ty samy o sobě vystupují jako mocnost, která si osobuje právo být nejvyšším arbitrem všeho dění. Za jejich domnělou neutrální nadřazeností se však skrývají ideové a mocenské zájmy šedých eminencí, které pečlivě a trpělivě zpracovávají zbožštěné veřejné mínění tak, aby sloužilo jejich zájmům.

Náš Pán a Mistr si zde na zemi žádnou ekvipáž ani stráž nepořídil. Neměl nikde své zabezpečené nedostupné sídlo. Vedl neobyčejně chudobný způsob života, a to v každém jeho okamžiku a do všech podrobností, vtělením a narozením počínaje

a smrtí na kříži konče. Nepřišel, aby si nechal sloužit, aby mocensky panoval, ale aby sloužil. Projevil svou moc v tom, jak se nám zcela podřídil. Vrcholným projevem jeho božské moci je ustanovení Eucharistie: svou svrchovanost a všemohoucnost využívá k tomu, aby se z lásky zcela skryl do nejprostších způsob chleba a vína. Výsledkem tohoto „mocenského aktu“ je, že je nám zcela podřízen nikoliv na úrovni nejposlušnějšího člověka nebo jako nějakého krotkého tvora, ale dává se nám zcela k dispozici jako naprosto bezmocný předmět, jako pouhá věc. Z této tak „nepatrné“ podoby Nekonečného by nás měla jímat závrať, kdykoliv se k ní přibližujeme, a měla by uvádět na správnou míru všechno naše nehorázné přeceňování naší vlastní nicotnosti. Jak se může člověk, kterému se nejmocnější a nejsvětější Bůh tak beze slova podřizuje a poddává, vypínat panovačně nad druhým člověkem, prosazovat sám sebe na jeho úkor? Až jednou tuto disproporcii a nekonečnou nepodobnost s naším Pánem uvidíme v celé její nahotě, nebudeme muset volat: „Hory, padněte na nás a pahorky přikryjte nás“?

O „mocenských prostředcích“, jaké používá Bůh, velmi výmluvně vypovídají otevřená sdělení, která Pán Ježíš adresoval v první řadě kněžím prostřednictvím služebnice Boží Conchity Cabrera de Armidy. Celé dějiny spásy jsou vlastně mocenským zápasem, který svádí Bůh – Lásky s odbojným člověkem. A jak si přitom počíná? Ačkoliv by ho mohl tak říkajíc zašlápnout jako červa, anebo ho ponechat sebezničujícímu osudu, který si sám připravil, s nesmírnou, od věčnosti připravenou taktikou a trpělivostí a za cenu nekonečných obětí usiluje o jeho „rehabilitaci“, aby mohl požívat nejblaženějšího postavení

a nesmírných darů, pro které ho stvořil. Za tato Ježíšova důvěrná sdělení nemůžeme být nikdy dost vděční, protože nám zblízka předkládají a odhalují onu božskou mentalitu a něžnou taktiku, jak Bůh uplatňuje právě svůj hlavní mocenský prostředek, a tím je láska.

Jak se dovídáme, mnoho čtenářů je uchváčeno tím, že mohou z Conchitina díla poznávat tak důvěrně a autenticky Boží smýšlení, Boží logiku a ono „zákulisí“ plánu spásy. Každý ze zveřejněných úryvků je pro ně jako nový hymnus na Boží lásku a oni čekají na další část jako na pokračování napínavého románu. A teď si představte, jak jsou poškozeni věřící a mezi nimi i mnozí kněží, pro které se tyto stránky staly něčím jako „libri prohibiti“, protože i skutečně katolické časopisy a knihy postihuje podobný osud, s jakým se od vlastních setkávali a setkávají Kristovi učedníci. Kde se neuplatní přímo mocenský zásah, tam se uplatní alespoň uštěpačné „z Nazareta nemůže vzejít nic dobrého“. I zaujatost proti „soukromým zjevením“ má ve skutečnosti stejné kořeny jako odpor franských misionářů proti misionářům slovanským: jejich odpůrcům se zdá, že tato zjevení vstupují do jejich hájemství, porušují jejich suverenitu, s jakou chtějí oni sami prezentovat své sebejisté pohledy a názory. Jak vysoce převyšuje Ježíšova filozofie lásky všechny ty racionalistické konstrukce, které se tak holedbají svou novátorskou objevností! Nicméně jako odešli ze scény ti, kteří kdysi zatracovali Ježíšova poselství sv. Faustyně, tak budou muset nakonec kapitulovat všichni rozumáři, kteří do království pravdy „sami nevstupují a jiným zabraňují vstoupit“. Kéž je Pán uchrání před pácháním škod, které jsou nenapravitelné!

-/š-

Pondělí 6. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Sedm dní na hoře Tábor 7:20 Pro vita mundi (111): P. Mgr. Ján Boroš 7:55 Cesty za poznáním: Mystické Benátky, Klášter Arkádie, Havana 8:25 Noční univerzita: P. ThDr. Michael Slavík - Setkání u studny (2. díl) 9:00 Druhé čtení 9:25 Pro zdraví (10): Nekuřácký podnik 9:35 Dětská televize 10:00 V posteli chit-chat (1. díl) 10:50 Přírodní záranky Evropy (8/12): Nejkrásnější krajiny 11:45 Mašinky (1. díl): O neposedné kolejnici 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Johann Strauss - Orchester 13:00 Léta letí k andělům (20): Martin Dejdar 13:20 Mongolsko včera a dnes II. [P] 13:50 Rómská socha [P] 14:05 Zrnko v perle Karibiku 14:20 Cesty za poznáním: Spojené arabské emiráty 14:50 Píseň svobody - Bakhita 15:20 Jsme živé kameny 15:55 H2Onews 16:05 Pramen v poušti 16:20 Cesta k andělům (4): David Vávra 17:00 Pro zdraví (10): Nekuřácký podnik 17:10 Nadšení pro dům 17:40 Mikroregion Třemšín (4/9) 17:50 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:20 Rómská socha 18:35 Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu [P] 18:45 V posteli chit-chat (1. díl) 19:35 Pramen v poušti 19:50 Zpravodajské Noeviny 20:00 Z pokladů duše 20:05 Zikův svět zvířat (2. díl) [P] 20:30 Přírodní záranky Evropy (9/12): Krásy evropského podzemí [P] 21:20 Na koberečku (59) 21:35 Primiční homilie P. Mgr. Dr. Ing. Pavla Konzubla 21:55 Zpravodajské Noeviny 22:05 Johann Strauss - Orchester 23:00 Kaplička sv. Barbory 23:10 H2Onews 23:20 Mongolsko včera a dnes II. 23:50 Druhé čtení 0:15 Sedm dní na hoře Tábor 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 7. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Noční univerzita: P. ThDr. Michael Slavík - Setkání u studny (2. díl) 6:50 Rok sv. Pavla 8:20 Na koberečku (59) 8:35 Pro vita mundi (111): P. Mgr. Ján Boroš 9:10 Skanzen Zubrnice 9:30 Mongolsko včera a dnes II. 10:00 GOODwillBOY 10:30 Nadšení pro dům 11:00 Sedm dní na hoře Tábor 11:45 Mašinky (2. díl): O neposlušném semaforu 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Krásy stvoření - Celtic 13:00 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 13:30 Přírodní záranky Evropy (9/12): Krásy evropského podzemí 14:20 Nadšení pro dům 14:50 Mongolsko včera a dnes II. 15:20 Zrnko v perle Karibiku 15:35 Skanzen Zubrnice 15:55 Zpravodajské Noeviny 16:05 Krajina révového listu [P] 16:45 Léta letí k andělům (20): Martin Dejdar 17:05 Mikroregion Třemšín (4/9) 17:15 Rómská socha 17:30 Světlo pro Evropu (2. díl) 22:25 Rok sv. Pavla 23:55 Kaplička sv. Barbory 0:05 Zrnko v perle Karibiku 0:20 Zpravodajské Noeviny 0:30 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 8. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 21:35 Zpravodajské Noeviny 21:45 Rómská socha 22:00 Světlo pro Evropu (2. díl) 22:25 Rok sv. Pavla 23:55 Kaplička sv. Barbory 0:05 Zrnko v perle Karibiku 0:20 Zpravodajské Noeviny 0:30 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 1:30 Poslech Radia Proglas [L].

10:25 Generální audience Benedikta XVI. [L] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Kaplička sv. Barbory 12:15 Pro zdraví (10): Nekuřácký podnik 12:25 Přírodní záranky Evropy (9/12): Krásy evropského podzemí 13:15 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 14:15 Hlubinami vesmíru (6) - červenec 2007 15:15 Krajina révového listu 15:55 Zpravodajské Noeviny 16:05 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 16:35 Čteme z křesťanských periodik 16:45 Skanzen Zubrnice 17:05 Dětská televize 17:30 Rómská socha 17:45 Léta letí k andělům (20): Martin Dejdar 18:05 Mongolsko včera a dnes II. 18:35 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku [P] 18:45 V posteli chit-chat (2. díl) 19:35 Rómská socha 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 21:05 Obnova Konga skrze výchovu [P] 21:25 Světlo pro Evropu (2. díl) 21:50 Zpravodajské Noeviny 22:00 Pro zdraví (11): Projekt ICRC 22:15 Zrnko v perle Karibiku 22:30 Generální audience Benedikta XVI. 0:00 H2Onews 0:10 Hlubinami vesmíru (5) - červenec 2007 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 9. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Primiční mše svatá P. Jiřího Janouška 6:35 Krásy stvoření - Celtic 7:30 Mikroregion Třemšín (4/9) 7:40 Čteme z křesťanských periodik 7:50 Obnova Konga skrze výchovu 8:10 Přírodní záranky Evropy (8/12): Nejkrásnější krajiny 9:00 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 10:00 GOODwillBOY 10:30 Kaplička sv. Barbory 10:40 Skanzen Zubrnice 11:00 Zrnko v perle Karibiku 11:15 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 11:45 Mašinky (4. díl): O červeném motoráku 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Cesty za poznáním: Mexico City 12:35 Mongolsko včera a dnes II. 13:05 Cesta k andělům (4): David Vávra 13:45 Pro zdraví (11): Projekt ICRC 14:00 Jsme živé kameny 14:20 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:50 Nadšení pro dům 15:20 Rómská socha 15:35 Obnova Konga skrze výchovu 15:55 Zpravodajské Noeviny 16:05 Krajina révového listu 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2009 [L] 18:00 Skanzen Zubrnice 18:25 Kaplička pana Zemana 18:35 Mašinky (5. díl): O mašině s voňavým kouřem 18:45 GOODwillBOY 19:15 Na koberečku (59) 19:30 Obnova Konga skrze výchovu 19:50 Zpravodajské Noeviny [P] 20:00 Z pokladů duše 20:05 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 20:45 Přírodní záranky Evropy (8/12): Nejkrásnější krajiny 21:35 Zrnko v perle Karibiku 21:50 Zpravodajské Noeviny 22:00 Noční univerzita: P. ThDr. Michael Slavík - Setkání u studny (2. díl) 22:25 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:05 Na koberečku (59) 23:20 Kaplička pana Zemana 23:25 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 0:05 Krásy stvoření - Celtic 1:05 Poslech Radia Proglas.

Pátek 10. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 Zpravodajské Noeviny 6:15 Na koberečku (59) 6:30 Dětská televize 6:55 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 7:35 Zrnko v perle Karibiku 7:50 Cesta k andělům (4): David Vávra 8:30 Mongolsko včera a dnes II. 9:00 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 10:00 V posteli chit-chat (3. díl) 10:50 Pro vita mundi (111): P. Mgr. Ján Boroš 11:25 Pro zdraví (11): Projekt ICRC 11:45 Mašinky (5. díl): O mašině s voňavým kouřem 11:55 Z pokladů duše 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Obnova Konga skrze výchovu 12:25 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 12:55 Pro vita mundi (111): P. Mgr. Ján Boroš 13:30 Na koberečku (59) 13:45 Mongolsko včera a dnes II. 14:15 Skanzen Zubrnice 14:35 Kaplička pana Zemana 14:40 Přírodní záranky Evropy (9/12): Krásy evropského podzemí 15:30 Světlo pro Evropu (2. díl)

Římskokatolická farnost Římov slaví v neděli 19. 7. 2009 MARIÁNSKÉ MODLENÍ v ambitech římovské Lorety a zve na tuto zpívanou **POUŤ RODIN**, konanou věrně v duchu 300leté jezuitské tradice, všechny, kterým leží na srdci obroda rodiny do podoby Rodiny Nazaretské. **Program:** 8.30 mše sv. v kostele Svatého Ducha • 9.15-12.00 mariánské modlení v ambitech Domku svaté Rodiny Nazaretské, který je svatyní rodiny, v níž Loretskou Pannu vyzývají zbožní věřící jako patronku svých rodin a domovů. **Blíže informace** na tel. 387 987 244, mobil 723 064 946.

15:55 Zpravodajské Noeviny 16:05 Rok sv. Pavla 17:35 Zikův svět zvířat (2. díl) 18:00 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 18:45 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašině a borůvkových knedlíkách 18:55 V posteli chit-chat (3. díl) 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Kulatý stůl na téma: Hospicové hnutí 21:35 Primiční homilie P. Mgr. Dr. Ing. Pavla Konzubla 21:55 Octava dies (535): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:25 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 23:25 Přírodní záranky Evropy (9/12): Krásy evropského podzemí 0:15 Kaplička pana Zemana 0:20 Mongolsko včera a dnes II. 0:50 H2Onews 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 11. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 7:15 Rómská socha 7:30 Kulatý stůl na téma: Hospicové hnutí 9:00 Dětská televize 9:25 Zikův svět zvířat (2. díl) 9:50 Hrdinové Nového zákona (10): červenec 10:05 Čteme z křesťanských periodik [P] 10:15 Mongolsko včera a dnes I. 10:45 Rómská socha 11:00 Cesty za poznáním: Reykjavík 11:30 Zrnko v perle Karibiku 11:45 Mašinky (6. díl): O ubrečené mašině a borůvkových knedlíkách 11:55 Z pokladů duše 12:00 Angelus Domini 12:05 Krajina révového listu 12:45 Obnova Konga skrze výchovu 13:05 Na koberečku (59) 13:20 Krásy stvoření - Celtic 14:15 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 15:15 Pro vita mundi (111): P. Mgr. Ján Boroš 15:50 Mikroregion Třemšín (4/9) 16:00 H2Onews 16:10 Mongolsko včera a dnes II. 16:45 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2009 [L] 18:00 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 18:40 Mašinky (7. díl): O trati, co vede kolem jezera [P] 18:50 Skanzen Zubrnice 19:15 Mikroregion Třemšín (4/9) 19:25 Druhé čtení [P] 19:50 H2Onews 20:00 Z pokladů duše 20:05 Hlubinami vesmíru (6) - červenec 2007 21:05 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 21:35 Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papiřový Ježíš (Jan 4,25-26) 22:40 Druhé čtení 23:05 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 0:05 Nadšení pro dům 0:35 Pro zdraví (11): Projekt ICRC 0:50 Zpravodajské Noeviny 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 12. 7. 2009: 6:00 Programová nabídka TV NOE [P] 6:05 H2Onews 6:15 Evangelium [P] 6:25 Druhé čtení 6:50 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 7:50 Primiční homilie P. Mgr. Dr. Ing. Pavla Konzubla 8:10 Mikroregion Třemšín (5/9) [P] 8:20 Hrdinové Nového zákona (10): červenec 8:35 Obnova Konga skrze výchovu 8:55 Skanzen Zubrnice 9:15 Světlo pro Evropu (2. díl) 9:40 Mongolsko včera a dnes II. 10:10 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 10:50 Evangelium 11:00 Mše svatá z Katolické charismatické konference 2009 [L] 12:10 Pro zdraví (11): Projekt ICRC 12:25 Zpravodajský souhrn týdne 12:55 Evangelium 13:05 Cesty za poznáním: Mexico City 13:35 Noční univerzita: Ignác a Františka Muchovi - Papiřový Ježíš (Jan 4,25-26) 14:40 Obnova Konga skrze výchovu 15:00 Pro vita mundi (19): Anděla Bílková 15:40 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 16:40 Skanzen Zubrnice 17:00 Světlo pro Evropu (2. díl) 17:25 Historie válečného letectví (12. díl): Vítězství v Evropě, Letecká válka proti Japonsku 17:55 Zikův svět zvířat (3. díl) [P] 18:20 Evangelium 18:30 Kulatý stůl na téma: Hospicové hnutí 20:00 Z pokladů duše 20:05 Octava dies (536): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:35 Tajemství mokrého ticha 21:35 Rómská socha 21:50 Druhé čtení 22:15 Bez hábitu: Misijní sestry Služebnice Ducha Svatého 23:15 Zpravodajský souhrn týdne 23:45 Cesta k andělům (4): David Vávra 0:25 Říkají to filmem (3. díl): Ján Kuska 1:25 Poslech Radia Proglas [L].

10. MEZINÁRODNÍ HUDEBNÍ FESTIVAL

Letní slavnosti staré hudby - Proměny lásky (Praha 23. 7. - 11. 8. 2009)

Čtvrtek 23. 7. v 19.30 hod. - kostel sv. Šimona a Judy, Dušní ul. • *Amor Divino - Obraz barokní zbožnosti v hudbě z katedrál sv. Víta* - J. D. Zelenka, J. A. Hasse, B. Galuppi, novodobé premiéry • vstupné: 500, 300, 200 Kč.

Neděle 26. 7. v 19.30 hod. - klášter sv. Anežky České, Anežská 12 • *Kvítí mezi trny - Životy sv. Markéty, Barbory a Kateřiny ve středověké chorální tvorbě* • vstupné: 350, 250 Kč.

Pondělí 27. 7. ve 20.00 hod. - zámek Trója, U Trojského zámku 1 • *Drama lásky - Hlasy touhy a emocií v hudbě D. Scarlattiho a G. F. Händela* • vstupné: 400, 300 Kč.

Středa 29. 7. ve 20.00 hod. - břevnovský klášter, Tereziánský sál, Markétská 1 • *Romance - Zasněné písně Fryderyka Chopina na texty polských romantických básníků* • vstupné: 350, 250 Kč.

Neděle 2. 8. v 18.30 hod. - Letohrádek Hvězda, Liboc • *Sempre un po'di follia... - Vášně a nespoutaný temperament v hudbě 16. a 17. století* • vstupné: 350 Kč.

Úterý 4. 8. v 19.30 hod. - chrám Matky Boží před Týnem, Staroměstské nám. • *Unica columba mea - Píseň písní v dílech renesančních mistrů a moteta z Kodexu Emmeram* • vstupné: 400, 300 Kč.

Středa 5. 8. ve 20.00 hod. - břevnovský klášter, Tereziánský sál, Markétská 1 • *Pastorale - První pražské dostaveníčko s věhlasným italským soubojem* - G. F. Händel, G. P. Telemann, A. Marcello, C. P. E. Bach • vstupné: 450, 300 Kč.

Neděle 9. 8. v 19.30 hod. - Martinický palác, Hradčanské náměstí 67/8 • *Tma je mou útěchou - Anglické milostné balady 16. století* - T. Morley, J. Bull, E. Johnson • vstupné: 450, 300 Kč • po předložení útržky vstupenky z koncertu bude poskytnuta sleva 30 % ze vstupného na prohlídkový okruh Martinického paláce s muzeem hracích strojů.

Úterý 11. 8. ve 20.00 hod. - Rudolfinum, Dvořákova síň, náměstí Jana Palacha • *Večer v Benátkách - Poloscénické představení při svíčkách s hudbou z benátských ulic a paláců* - C. Monteverdi, F. Manelli, B. Ferrari • vstupné: 650, 450, 300 Kč.

Pořadatel si vyhrazuje právo na změnu programu. **Podrobné informace** o jednotlivých koncertech najdete na www.letnislavnosti.cz.

Rezervace vstupenek: Collegium Marianum, Melantrichova 19, Praha 1, tel. 224 229 462, mobil 731 448 346 nebo 731 615 370, e-mail: vstupenky@letnislavnosti.cz. **Předprodej vstupenek:** Pokladna Collegium Marianum - prodej pouze v pondělí 10-18 hod., 1. patro (průchod do Michalské ul.) • **Ticketpro** - prodej denně od 9 do 20 hod., Rytířská 12, Praha 1 (metro Můstek), prodej on-line na www.ticketpro.cz. Vstupenky na závěrečné představení (11. 8.) lze také zakoupit v **pokladně Rudolfinu** - prodej v pracovní dny od 10 do 18 hod., nám. Jana Palacha, Praha 1, tel. 227 059 352 (v době od 13. do 26. 7. 2009 bude pokladna uzavřena). **Zbývající vstupenky bude možné zakoupit 1 hodinu před zahájením koncertů v místě jejich konání.**

EUCARISTICKÝ VÝSTAV V PRAZE

9. ČERVENCE 2009 - 1. LEDNA 2010

DATUM	ČAS	KOSTEL (ULICE)	ČÁST OBCE
9. - 12. 7.	13.00 - 18.00	sv. Antonína (Strossmayerovo nám.)	Holešovice
23. 7.	12.00 - 16.30	sv. Matěje (U Matěje)	Dejvice
24. - 26. 7.	15.00 - 17.45	Panny Marie Královny andělů (Loretánské nám.)	Hradčany
27. - 29. 7.	14.00 - 16.15	sv. Ludmily (nám. Míru)	Vinohrady
30. 7. - 1. 8.	14.00 - 18.00	sv. Jindřicha (Jindřišská)	Nové Město
4. - 8. 8.	9.00 - 17.00	Panny Marie Sněžné (Jungmannovo nám.)	Nové Město
15. - 19. 8.	8.00 - 17.00	sv. Ignáce (Karlovo nám.)	Nové Město
24. - 26. 8.	19.00 - 21.00	sv. Anežky České (Roztylské nám.)	Spořilov
1. - 3. 9.	8.00 - 18.00	sv. Benedikta (Karmel)	Hradčany
6. - 9. 9.	8.00 - 18.00	sv. Markéty (Markétská)	Břevnov
10. - 11. 9.	15.00 - 18.00	sv. Prokopa (Sladkovského nám.)	Žižkov
14. 9.	12.00 - 16.30	sv. Matěje (U Matěje)	Dejvice
16. - 18. 9.	16.30 - 17.30	Nejsvětější Trojice (U Trojice)	Košíře
22. - 24. 9.	8.00 - 12.00	Sv. Václava (Štefánikova)	Smíchov
29. 9. - 2. 10.	13.00 - 18.00	sv. Petra a Pavla (Bohnická)	Bohnice
12. - 15. 10.	8.45 - 11.00 15.00 - 18.00	Nejsvětějšího Srdce Páně (nám. Jiřího z Poděbrad)	Vinohrady
16. - 19. 10.	13.00 - 16.30	sv. Tomáše (Josefská)	Malá Strana
20. - 21. 10.	14.00 - 15.00	sv. Fabiána a Šebestiána (Libocká)	Liboc
29. 10. - 1. 11.	9.00 - 18.30	sv. Cyrila a Metoděje (Karlínské náměstí)	Karlín
6. - 9. 11.	12.00 - 17.00	Nanebevzetí Panny Marie (Strahovské nádvoří)	Strahov
10. - 13. 11.	7.45 - 17.30	kaple Panny Marie Andělské (Radimova)	Břevnov
20., 21., 23. 11. 22. 11.	8.00 - 18.00 10.00 - 18.00	sv. Václava (Proboštská)	Dejvice
1. 12. 2. 12. 3., 4. 12.	7.00 - 17.00 7.00 - 16.30 7.00 - 18.00	sv. Terezie od Dítěte Ježíše (Kobyliské nám.)	Kobylisy
6. 12. 7. - 9. 12.	12.00 - 18.00 7.45 - 18.00	Neposkvrněného početí Panny Marie (Ke Strašnické)	Strašnice
28. 12. 29. - 31. 12. 1. 1. 2010	13.30 - 17.00 9.00 - 17.00 13.30 - 17.00	Panny Marie Sněžné (Jungmannovo nám.)	Nové Město

Liturgická čtení

Neděle 5. 7. - slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1-3a

Ž 117(116),1,2

Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium. Nebo: Aleluja.*)

2. čt.: 2 Kor 4,1-2,5-7

Ev.: Lk 10,1-9

Slovo na den: Pokoj tomuto domu!

Pondělí 6. 7. - nez. pam. sv. Marie Goretti

1. čt.: Gn 28,10-22a

Ž 91(90),1-2,3-4ab,14-15ab

Odp.: srov. 2b (*Bože můj, v tebe doufám.*)

Ev.: Mt 9,18-26

Slovo na den: Uviděl píště a hlučící dav a řekl: „Odejdete.“

Úterý 7. 7. - ferie

1. čt.: Gn 32,23-33

Ž 17(16),1,2-3,6-7,8+15

Odp.: 15a (*Ve spravedlnosti užířím, Bože, tvou tvář.*)

Ev.: Mt 9,32-38

Slovo na den: Vysilení a skleslí.

Středa 8. 7. - ferie

1. čt.: Gn 41,55-57; 42,5-7a,17-24a

Ž 33(32),2-3,10-11,18-19

Odp.: 22a (*At spočíne na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)

Ev.: Mt 10,1-7

Slovo na den: Raději jděte

k ztraceným ovcím z domu.

Čtvrtek 9. 7. - nez. pam.

sv. Augustina Žao Ronga a druhů

1. čt.: Gn 44,18-21,23b-29; 45,1-5

Ž 105(104),16-17,18-19,20-21

Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin. Nebo: Aleluja.*)

Ev.: Mt 10,7-15

Slovo na den: Když vstoupíte do domu, pozdravte ho přáním pokoje.

Pátek 10. 7. - ferie

1. čt.: Gn 46,1-7,28-30

Ž 37(36),3-4,18-19,27-28,39-40

Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)

Ev.: Mt 10,16-23

Slovo na den: Nedělejte si starosti, jak nebo co máte mluvit.

Sobota 11. 7. - svátek sv. Benedikta

1. čt.: Př 2,1-9

Ž 34(33),2-3,4+6,9+12,14-15

Odp.: 2a (*Ustavičně chci velebit Hospodina.*)

Ev.: Mt 19,27-29

Slovo na den: My jsme opustili všechno.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

4. - 11. ČERVENCE 2009

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec - dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec - nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 5. 7.		PO 6. 7.		ÚT 7. 7.		ST 8. 7.		ČT 9. 7.		PÁ 10. 7.		SO 11. 7.			
Antifona	1722	1941	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1754	1975		
Žalm	783	881	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1420	1595	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1426	1602		
Antifony	1421	1595	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1756	1976		
Žalmy	813	914	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1421	1596	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1756	1977		
Antifona k Zach. kantiku	1421	1596	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1427	1603		
Prosby	1422	1596	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1757	1977		
Závěrečná modlitba	1422	1597	1426	1601	954	1067	970	1084	986	1601	1002	1120	1427	1603		
Modlitba během dne:																
Hymnus	792	890	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	792	890		
Antifony	1422	1597	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	818	919	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	1422	1597	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1759	1979		
Závěrečná modlitba	1422	1597	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1427	1603		
Nešpory:																
	SO 4. 7.															
Hymnus	1423	1598	1423	1598	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	1719	1937	1424	1599	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	1719	1937	1729	1947	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	1424	1599	1424	1599	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	1420	1594	1424	1599	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	1425	1600	1425	1600	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	1422	1597	1422	1597	1426	1601	963	1077	980	1095	996	1601	1012	1130	704	795
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

NOVINKY

NEMOCNÝM • ÚVAHY A MODLITBY
*P. ThDr. Jaroslav Studený • K vydání připravil
Mons. Josef Hrdlička*

Knížka modliteb pro nemocné. Modlitba nám dává útěchu a posilu ve všech životních situacích, a také v nemoci a bolesti. Tato brožurka obsahuje však nejen modlitby, ale i stručné uvedení do svátosti smíření a svátosti pomazání nemocných.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
2., upravené vydání, v MCM I. vydání • Brož., A5, 52 stran, 45 Kč*

ORDO MISSAE - MEŠNÍ ŘÁD

Latinsko-český text mše svaté, v grafické úpravě určené všem účastníkům bohoslužby. Latinské texty jsou převzaty z Římského misálu. K dostání za výrobní cenu.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • První vydání, dotisk
Brož., 117x170 mm, 24 stran, 29 Kč*

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

KLÍČOVÉ POJMY KŘESŤANSKÉ SPIRITUALITY

Enzo Bianchi • Z italštiny přeložil Prokop Brož

Knihy přibližuje důležité a podstatné pojmy křesťanské spirituality, jakými jsou např. modlitba, askeze, svatost, půst, meditace, kontemplace, trpělivost, bdělost, duchovní zápas, pokora, odpuštění, nemoc, stáří, naděje, smrt apod. Vznikla z odpovědí E. Bianchiho těm, kteří se ho ptali po důvodech jeho naděje.

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 120x180 mm, 200 stran, 229 Kč

PRAXE DUCHOVNÍHO DOPROVÁZENÍ

*William A. Barry - William J. Connolly • Z angličtiny přeložil
Tomáš Chudý*

Knihy v sobě zahrnuje letité zkušenosti a dlouhodobou teologickou reflexi obou autorů, kteří jsou jezuitskými kněžími a mají osobní vnitřní zkušenost s duchovním doprovázením. Jejich pojetí problematiky duchovního vedení je postaveno na radikálním přístupu a na práci s konkrétní duchovní zkušeností doprovázeného. V knize se nejprve důkladně věnují duchovnímu vedení obecně, pak vztahu mezi doprovázeným a Bohem, a nakonec vztahu doprovázeného s duchovním vůdcem. Autoři uvádějí velké množství příkladů ze života, čímž se kniha stává přitažlivou a srozumitelnou nejen pro odborníky.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 137x195 mm, 224 stran, 249 Kč

**ŽIJEME JEN JEDNOU • ŽIVOTNÍ PŘÍBĚH
STATEČNÉ ŽENY**

Antonie Hofmanová

Příběhy a úvahy katechetky, vězněné komunistickým režimem, pojímají svět v jeho celistvosti, kdy skutečnosti duchovní, duševní, společenské i materiální povahy jsou různými navzájem se doplňujícími aspekty života. Trápí-li nás jeho složitost a rozporuplnost, můžeme se z těchto příběhů přiučit, že je potřebné si někdy věci zjednodušit a vrátit se k jejich uchopitelné a průhledné jednoduchosti a bezprostřednosti. V r. 2007 papež Benedikt XVI. udělil A. Hofmanové (1923–2009) ocenění záslužným křížem „Pro Ecclesia et Pontifice“.

*Nové Město • Druhé, nezměněné vydání
Brož., 116x180 mm, 208 stran + 4 strany fotografií, 150 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

771 11 Olomouc 1
147/2002

P. P.

D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.